

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

5^ο ΕΤΟΣ — ΑΡΙΘ. 69

Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1910

ΞΕΝΗ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ",

ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΑΡΕΡΓΑ Α. Σ. ΚΑΣΔΑΓΛΗ

Η «Εικονογραφημένη» ηδύτοχος να τιμηθῆ διὰ τῆς συνεργασίας πολυτίμου καλύμου, τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σεραστῷ φίλου τῆς κ. Λ. Σ. Κασδαγλή, ἀνεπίστου ἐπαλλήλου τοῦ γνωστοῦ οἴκου Lambert Ralli. Δὲν θεωρεῖ ἐπαύρατος ἢ «Εικονογραφημένη» γὰρ παρουσίαν τῶν ἐκλεπτῶν συνεργειῶν τῆς εἰς τοὺς ἀναγνώστους τῆς, τυγχάνοντα γνωστοῦ οἴκου Lambert Ralli. Δὲν θεωρεῖ ἐπαύρατος ἢ «Εικονογραφημένη» γὰρ παρουσίαν τῶν ἐκλεπτῶν συνεργειῶν τῆς εἰς τοὺς ἀναγνώστους τῆς, οἵτινες θὰ ἐκτιμῶσιν τὴν ἐπιτηγῆ παραφρασῶν τοῦ ἐνός, τῆς λεπτοτάτης, χάριν, καὶ πιστῆν τοῦ, ἰδιαιτέρως τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἀναγνώστους τῆς, οἵτινες θὰ ἐκτιμῶσιν τὴν ἐπιτηγῆ παραφρασῶν τοῦ ἐνός, τῆς λεπτοτάτης, χάριν, καὶ πιστῆν ἀπεικονίαν ἐν τοῖς ἀλλοῖς. Πιθανοὶ δὲ εἶναι τὸν ἕμιστον παραφρασῶν ἐνός τῶν Μαλαγῶν τοῦ Λουκιανῶ μετὰ τῶν Ἀσφοδίων καὶ Ἐρωτος, ἀπεικονίαν ἐν τοῖς ἀλλοῖς. Πιθανοὶ δὲ εἶναι τὸν ἕμιστον παραφρασῶν ἐνός τῶν Μαλαγῶν τοῦ Λουκιανῶ μετὰ τῶν Ἀσφοδίων καὶ Ἐρωτος, ἀπεικονίαν ἐν τοῖς ἀλλοῖς. Πιθανοὶ δὲ εἶναι τὸν ἕμιστον παραφρασῶν ἐνός τῶν Μαλαγῶν τοῦ Λουκιανῶ μετὰ τῶν Ἀσφοδίων καὶ Ἐρωτος, ἀπεικονίαν ἐν τοῖς ἀλλοῖς.

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΟΥΡΑΝΙΩΝ ΘΕΩΝ Ἀσφοδίτης καὶ Ἐρωτος.

Α. — Γιατί, παιδί μου Ἐρωτα, ἀφοῦ εἰς τὸν αἴθερα ἀπ' τοὺς θεοὺς ἀνέστησαν κανένας δὲν ἀγῆρας, καὶ ἀφοῦ ἐπὶ τὸ κράτος σου ἐπάταξεν τὸν Δία, καὶ τὸν πελάγαν τὸν θεοῦ, τὸν Ποσειδάωνα, λέγω, καὶ τὸν λαμπρὸν Ἀπόλλωνα, τὴν σεβασίαν Ῥέα, καὶ ἕνεκα τῆς μητέρας σου, γιατί, ἐξήγησέ μου μόνον ἐκεῖνη δὲν τοῖμάς τῆς Ἀθηνᾶν πλῆξῃς, καὶ ὅταν μόνον πρόκειται γὰρ τῆ θεᾷ ἐκείνῃ, οὐβουμένη ἢ λαμπρὰ σου καὶ δίχως φλόγα μένει, ὅταν εἰς τὴν φασάγα σου νὰ μὴν ἐπαύρατον βέλη, καὶ ὡς ἀπὸ τὸ χροῖ σου τὸ τόξο σου νὰ λείπῃ, καὶ στέκει ὡς νὰ ἔχασες τοῦ σκοπευτοῦ τὴν τέχνην; Ε. — Μητέρα μου, μητέρα μου, ποῦν τῆς φροδοῦμαι. Βλέπω πὺς εἶνε φροδοῦν καὶ ἄγρια στῆν ὄρη, καὶ ἀνδοκῆ σὺ πρόσωτο. Ὅταν λοιπὸν τὸ τόξο ἐγὼ ἐπέτιον καὶ δένος ἐπάνω τῆς ὀμίσης, τὴν περιεκεραλαία τῆς μολὲς ἐκείνῃ οἴση, φρόδος καὶ τρώμος με κρατεῖ, καὶ δίχως νὰ τὸ θέλω, μὴ πέφτουν ἀπ' τὰ χροῖα μου ἀνοφερῆ τὰ τόξα. Α. — Πλὴν μήπως φροδοῦντος δὲν ἦταν ὁ Ἄρης; Καὶ ὅμως τὸν ἐξυμῶσας, καὶ νικητῆς τὸν εἶσαι. Ε. — Ἀλλὰ ἐκεῖνος θλόνας με πληροῖει ἀπὸ τοῦ, ἢ Ἀθηνᾶ δὲ πᾶντοε ὡς νὰ κατασκοπεῖ. Καὶ μὰ φορὰ ποῦ βροθῆκα ἐξαργικά ἀμὰ τῆς, καὶ εἶχα καὶ τὴν λαμπάδα μου σὸ πλάγι ἀναμμένη: «Μὴ πληρώσῃς, λέγει μου, εὐθὺς ἀπὸ μὲ εἶδε, ἄλλως μὰ τὸν πατέρα μου, τὸν ὄρασοῦ τὸν Δία, ἀμείσας οὐ διαπερνῶ με τοῦτο μου τὸ δόρυ, ἢ μὲ τὸ χροῖ μου αὐτὸ οὐ πᾶνω ἀπ' τὸ πόδι, καὶ μὰ καὶ δὴν σὸν Τάγαρο καταμωῆς οὐ ὄρατο, ἢ εἰς τὴν γῆ σκοπεῖς σου τὰ ἀπαρηγμένα μέλη». Κι' ἀλλὰ ποῦ ἐπρόσθεσε μ' ἀγρομένο βλέμμα. Φέρονε καὶ εἰς τὸ στήθος τῆς μὰ φρικαῖα ὄρη, καὶ καὶ ἐξάλετα μὴ πᾶν εἶνε δὴ φρέδια, ποῦ τὴν καρδιά μου πάγανον ἢ θὰ τοῦ καὶ μόνῃ. Κι' ὅπως με βλεῖται ἄγρια, ὅταν τὴν ἀντιροῦσῃ, καὶ τὰ φερά ὡς τρελὸς καὶ μὲ τὰ πόδια φεύγω. Α. — Ἐὰν καλὰ ὁ ἐνόση, τὴν Ἀθηνᾶ φροδοῖαι, καὶ τῆς Γοργόναις ἢ μοσφῆ τὸ αἶμα σου παγώνει. Πλὴν πὺς δὲν ἐφροθῆκα τὸν κερατὸ τοῦ Δία; Καὶ διατὶ τὰ βέλη σου δὲν φθάνουν τὰς Μοῦσαις, καὶ ἀπὸ σὲν ἀποδόλῃται σὸν Ἐλικῶνα ζοῖνε; Ἡ μὴπως οἰόνει καὶ ἀπᾶς τὴν περιεκεραλαία; Ε. — Ἡ Γοργόναις δειχρῶνται τὰ στήθη ὀπλιωμένα; Α. — Ἡ Μοῦσαις εἶνε ἀσθητῆς, μητέρα τὰς φροδοῦμαι. Καὶ καὶ τὴ φροδοῦνται εἰς ὅλη τὴ ζωὴ τους, καὶ μὲ τραγοῦδα καὶ χοροῖς παροῦνται τὸν καρὸ τους. Κι' ἐγὼ εἶς τὰς χοροῖς σου ποῦλες φροδοῖαι πηγαῖο, καὶ τὰ γῆρα τραγοῦδα τὸν ποῦν τέρπουται τὸ στήθη. Α. — Τὰς Μοῦσαις ἀεὶ ἀσθητῆς, εἰ ἀσθητῆς τῶ ὄντι ἀλλὰ γιατί τὴν Ἀσθη, ἐλκῆ μου, δὲν πληρώνεις; Ε. — Πρόδοτο ἀπὸ ὅλα, πὺς μοσοῦ τὴν Ἀσθημάρφθοσο; Ἐκεῖνη φεύγει πάντοτε μὲ τὸν βουνοῦ τὸς λόγγους ἔπειτα τὴν ἀγάτη τῆς ἐκείνῃ ὁ ἄλλο σιφῆρ. Α. — Σὺν ποῖα, πᾶς μου. Ε. — Ἀγατὴ κενήγρια καὶ ἐλάφια, καὶ ἢ τὰ πᾶντα Σουτανᾶ ἢ τὰ κατανοῦνται. Καὶ εἰς ἀπᾶ ὀλόκληρο ἔχει τὸ ποῦ δομένο. Ἀλλ' ὅμως τὸν Ἀπόλλωνα, ἂν καὶ ἀδελφός τῆς εἶνε, καὶ μὲ τὰ τόξα ἀπὸ μακρῶν γνωροῖζει νὰ σκοπεῖν, Α. — Ἡζεύρω τί τοῦ ἔκαμαν τὰ ἰδικά σου βέλη, καὶ πὺς μικρὰ τὸν τῶξενος εἰς τῆς καρδιάς τὸ βᾶθῃ.

ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΩΝ ΕΙΚΟΝΕΣ Ἀσφοδίτης καὶ Ἐρωτος.

Α. — Τὶ ἔχεις πάλι καὶ ἔχασας κατασκοπεῖν, ἀπ' τὸν ἰδοῦτα κᾶθῃνος. Τὶ ἐκαίμε; Ποῦ ἦσαν; Δὲν ἀποκρίνεσαι λοιπὸν; Τὶ ἔχεις καὶ οὐπαίσεις; Καὶ κακὸ θὰ ἔκαμες καὶ νὰ τὸ πῆς φροδοῖαι. Ε. — Ναὶ πλὴν ἐγὼ δὲν ἐφταῖνα γὰρ κενὸ ποῦ σνῆθη. Αἰτία πρώτη τοῦ κακοῦ καὶ ἀφρομῆ ἔνε κενος, ποῦ πρότος με ἐπρόσβαλε ἔρωτος καὶ μᾶθῃς, γιατί μεταμορφώθηκε ἢ νεωθὴ ἐκείνη. Α. — Καὶ μεγάλο φαίνεται κακὸ θ' ἀκούσοι πάλι. Πᾶς μου λοιπὸν τί ἐφῆξ; Ποῦς εἶν' ἐκεῖνος; Λέγε! Καὶ ποῖα μεταμορφώθηκε, καὶ μὴ μὸς ἀποκρῶνῃς, γιατί ἀλλοίμονο ὁ εἶ, ἂν εἰς πᾶσω φεύγῃ. Ε. — Καὶ ποῖα εἶνα φῆματα; Καὶ τί κακὸ τοῖς κᾶμνο, καὶ ὅλα με πειράζοντι καὶ με κακολοῦντι; Α. — Φαίνεται δὲν σοῦ ἦρκεσε τὸ χροῖνὸ τὸ ξέλο,

ποῦ φῆγες, σὺν μ' ἐπλήρωσες με τὸ μικρὸ σου βέλος. Ε. — Ὅταν νὰ μὴ σοῦ ἄρεσε... Α. — Ἴσως ἀλλῆθεν λέγει... Πᾶς μου λοιπὸν ἀγῆγγορα τὰ κατορθώματά σου. Ε. — Νά, ὁ Ἀπόλλων ἔφταξε ἐκεῖνος εἰν' αἰτία, ποῦ τὴν μοσφῆ τῆς ἔχασε τοῦ Πηγεῖο ἢ κόρη. Α. — Ἄγ, τὶ κακὸ μὸς ἔφρες στῆν καρδίῃ καὶ πάλι, ποῦ φίλο τὸν Ἀπόλλωνα μὸς συμφορῆ νὰ ἔχω. Ε. — Ἀφοῦ λοιπὸν με ζεύφοντε, ἂς μὴ με προκαλοῦντε. Νά, με τὸ τόξο ἐντρε νὰ παῖζω εἰς τὰ Τεῖχη, καὶ ἐνὸς τὰ βέλη ἔφατα, ἐπρόβαλε ὁ Ἀπόλλων, καὶ μολὲς μ' εἶδε, ἔφρως, μητέρα, νὰ με βοῖξῃ, ὅτι τὸν τίτλο τὸν ἐγὼ τοῦ χροῖσάξου κλέπτω, ὅτι δὲν εἶνε ἐγὼ μου τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, ὅτι μ' ἀρκοῦνε γὰρ τὴν τῶν γάμων ἢ λαμπάδες, καὶ τόσα ἄλλα πρόσθεσε, ποῦ δὲν τὰ ἐπινοῦμαι. Καὶ ἂν δὲν εἶχα τὰ φερά, μητέρα μου, νὰ φῆγω, τὰ δᾶλα θὰ μὸς ἔφρες, καὶ δὲν θὰ εἶχα βέλη, γὰρ νὰ κεντῶ εἰς τὸ ἔξῃς τὸν ἐραστοῦ τὰ στήθη. Α. — Καὶ ὅποτε τὶ ἐκαίμε; Ε. — Ἐπέταξα, ὡς εἶπα. Ἀλλὰ καὶ ἀτιμωροῦτο νὰ τὸν ἀφῆσοι πάλι; Ἐγὼ λοιπὸν ἐκάματε καὶ μεγαλοφρονοῦσο, πὺς νίκησε τὸν Ἐρωτα, ἐγὼ μὲ εἶνα βέλος εἰς τὴν καρδιά τὸν πληρώσο γὰρ κενήν π' ἀγαποῦσε. Α. — Τότε καλὸ τοῦ ἔκαμες. Ε. — Πλὴν ἄκουσε καὶ τᾶλλο. Ἀφοῦ λοιπὸν τὸν κενήσο, γὰρ νὰ τὸν τιμωροῦσο, με μὰ βολὴ ἐπάνω ἐπλήρωσο τὴν κόρη, μ' ἐν ἀπὸ τὰ βέλη δηλαδὴ τὰ κροῦτα ἐκείνα, ποῦ ἀνταπάθη γεννοῦν ἀπὸ στήθη, ποῦ πληρώσο. Βίβασα τόρα ἐνοῦσε τὶ ἴσπερα σνῆθη. Α. — Λίγες φροδοῖαι, παληότατο, ποῦ εἶπα νὰ προσῆξῃς, καὶ ὅταν σοῦ λέγω μοναχὰ τὰ βέλη σου νὰ ὄρῃς; Λέγε λοιπὸν, τί ἔγανε; Ε. — Ὁ ἐνας φλογοῖμένος ἀπὸ τὸ βέλος τὸ θεοῦ, τὴν ἄλλη κενηροῦσο, καὶ ἐκείνη τὸν ἀπέφρως, καὶ μὲ ὀμῆ μεγάλη λόγγους-περοδοῦσαι κροῦνοῦσαι γὰρ νὰ μὴ τὴν οὐκιάθη. Καὶ ὅταν τὴν ἐπρόσθεσε, ἐκείνη φροδοῖαι, σὺν Πηγεῖο ἐπῆρῃσε νὰ σπῆση νὰ τὴν ὀσση, καὶ ἐνὸς ἐνόμῃ ὁ θεὸς πὺς θὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ, μὰ ὀδοδοῦσῃ ἔφαγα τὸ βροθῆκα σὺν στήθη. Ἡ Ἀσθη ἦτον π' ἀλλᾶς οὐ δάφνη τῆς μοσφῆ τῆς τὸ χροῖμα πλὴν τῆς ἔμεινε καὶ ἢ ἀσθητοῦτά τῆς. Α. — Καὶ τόρα τί θὰ κᾶμωμε; Ε. — Ζεύρω καὶ ἐγὼ; Σοῦ εἶπα, νὰ μὴ με παροῖγῃς σου ποῦδοῦν τὸν κόσμο καλὰ μ' ἐμὲ νὰ τᾶχονε. Σοῦ εἶπα καὶ σὸ λέγω. Χόξες ποῦ με τὸν Ὑμέναιο καὶ μὲ τὸν Πόθο ἦμον, καὶ ἔφρα καὶ ἔφρα... Α. — Μὴ φεύγῃς ἀπ' τὸ θέμα. Πᾶς μου πὺς πᾶρ ὁ θεὸς τὸ πᾶθμά του; Λέγε. Ε. — Δὲν οἰεῖσθε, μητέρα μου, τὴν νεωθὴ τῆς κόρη, ποῦ εἰς τὴν γῆ ὄξωθηκα, μόνον ὁ νοῦς σου τρέχει εἰς τὸ θεοῦ τὸ πᾶθμα καὶ πὺς τὸ πᾶθ' ἐκεῖνος; Α. — Παιδί μου, δὲν ἀνηγοῦν γὰρ τὴν ὀρωῖα νύμφη, Ἡθῆλο ὁ πατέρας τῆς νὰ τὴν μεταμορφώσῃ, καὶ τὴν τιμὴ τῆς ἔσομε νὴ τὴν ἀπόφασί του. Ἀλλὰ γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα... Ε. — Μὰ τί γι' αὐτὸν οὐ μέλει; Α. — Μὴν τέχνη τὴν μητέρα σου σνεροῖσθῃ γὰρ τοῦτο. Ε. — Καὶ τί φροδοῖαι ἀπ' αὐτόν; Ἄς εἴθῃ, ἂς τοῖμῃση. Καὶ θὰ ἰδῇ τὰ τόξα μου καὶ τὰ μικρὰ μου βέλη. Εἶμ' ἰκανὸς κενάνα τὸν μὴν ἀφῆσο ποῦ νὰ φθίσῃ εἰς τὸ τέλος του, καὶ νὰ τὸν καταντήσο στήθη νὰ θέλῃ ἀπαλὰ καὶ ν' ἀγκαλιάσῃ ξέλο. Α. — Πρόσθεξε. Σὺν μητέρα σου, οὐ συμβολεῖνὸς πάλι, με τοῖς θεοῖς τοῦ ὄρανοῦ ποῦ νὰ μὴν τὰ βᾶνῃς. Πᾶρνε τόρα νὰ πλῆξῃς, καὶ ἀναπαύσο πλῆον σὸν ὄρανο καὶ εἰς τὴ γῆ ἡμέρα νῆσα τρέχεις, καὶ ὅλο τὸν κόσμο τυραννῆς. Ε. — Ἄς μὴ με προκαλοῦντε. Πηγαῖο. Α. — Ἐφρως λοιπὸν, καὶ ἐκάπα ἢ ὀρηγῆ του. Τὶ νὰ τοῦ ποῦ; Ἀνηγοῦ. Νὰ τοῦ ὀμολογήσο πὺς ὁ Ἀπόλλων ἔφαγα με εἶδε με τὸν Ἄρη; Ε. — Ἄς μὴ με προκαλοῦντε. Α. — Νάμε λοιπὸν, μητέρα μου, μ' ἐκάλεσε καὶ ἦλθα. Ε. — Δὲν ἀνεπαύσο σου μὲ ἐκάλεσε καὶ τὸν Πόθο νὰ μὴ τοῖς ξανακᾶρωμε, μητέρα μου, σὸ γάμο.

Γιατί νὰ χάσο ἄδικα σὸν ἔπτο τὴν ἡμέρα; Α. — Καὶ θὰ ἔκαρῃ τῆς καὶ πάλι νὰ σκοπεῖς, καὶ δὲν μορεῖς ν' ἀναπαύῃς, πᾶν ἢ ἐμπερὸς τὸ βᾶθῃ. Ε. — Ὁχι, μητέρα. Τίποτε δὲν ἔχω εἰς τὸ ποῦ μου. Καλὸ παιδί θεὰ γενῶ ἀλλὰ τοῖς δὲν ἐκείνος... Α. — Ποῖος δὲν; Δὲν τὸλῃρα ἐγὼ πὺς καὶ ἔχεις πάλι; Σοῦ λέγω, πρόσθεξε καλὰ, μὴ τῆχη καὶ μὸς εἴθῃς με ἄλλοις ἄλλοις νικητῆς, ποῦσο με ἐφροθῆς... γιατί ἀλλοίμονο ὁ εἶ. Ε. — Μὰ ἄκουσε με πρώτα, καὶ ἀφοῦ μ' ἀκούσῃς, ὅποτε φροδοῖαι σοῦ θέλῃς. Α. — Ποῖος δὲν πάλι ἐνοῦσε; Ὁ γῆρορα εἰςέ μου. Ε. — Μὰ δὲν σὸς εἶπα τὸ πρῶτο; Κ' ἐφροθῆμοιζοῦμον, νὰ πᾶ με τὸν Ὑμέναιο τὶ ἐγα καὶ τὸν Πόθο... Α. — Ὡς καὶ μ' αὐτοῖς τὰ γάλασε, τοῖς δύο σου Μὰ εἶσαι ἀνυπόφορος! Ε. — Μὰ ἄκουσε με πρώτα. Α. — Ποῖος ζεύρω πάλι τί θὰ πῆ; Ἄς ἦνε οὐ ἄκουο. Ε. — Ἐγὼ καὶ οἱ τρεῖς μας παῖζαμε μαζὶ σὺν Ἐλικῶνα, ἐννῆ μοσφῆ ἐφῆρῃσαν ἔφαργικά ἐμπερὸς μας, ἐμφορῆς εἰς τὸ πρόσωπο, ἀλλὰ σενῆς σὸς τρώπους. Ἡ Μοῦσαι; Νάτε, ἔρχονται! ἐφῆρῃσε ὁ Πόθος. Κι' αἰτίσος ὁ Ὑμέναιο μὰ φροθῆα γόδα φέρει, καὶ νὰ τῆς ὄρη προσπαθῆ. Ἀλλὰ ποῦσο προφῆσο τὸ ὄρατομα, νὰ φῆρῃνε ἐκείνες ἦσαν τρώπο. Τότε καὶ οἱ δύο τοῖς ὄρασοι μ' ἐμένα νὰ τὰ βᾶνον, ὅτι ἐγὼ τοῖς ἐφταῖνα καὶ ἐφῆρῃνε ἢ Μοῦσαις, γιατί καθῶς με εἶδαν νὰ παῖζω με τὰ βέλη, φροθῆρῃσαν μὴ ἔφαγα σὺν στήθη τὰς πληγῶσο. Καὶ ὅποτε ὄρασοι νὰ με κακολοῦντε, ὅτι ἐγὼ ἐμπερὸς παποῖνο τοῖς εἶμα, πὺς τῆς δουλεῖται τὸν τῆς χαλῶν, καὶ εἰ δὲν με θέλουν εἰς τὸ παγῆντι σνῆρσοφο, καὶ πὺς μοσοῦ νὰ φῆγω. Ἐνας, μητέρα, ἦμονα, καὶ ἐκείνοι ἦσαν δύο. Μὴ σιγμῆ ἐκαῖσθηκα πὺς εἶχα καὶ τὰ βέλη, πλὴν πάλι σνῆροῖσθηκα πὺς φροθῆμο δὲν εἶνε, νὰ βιάρω τοῖς σνῆρσοφο μου. Μῆσα μου ὄμοι εἶπα, πὺς σοῦ καὶ ἂν μὸς εἶπαν, βαρεῖα θὰ τὰ πληρώσο. Καθῶς ποῦ βλεπεῖτε τὸ λοιπὸν, ἐκείνοι ποῦσο-πᾶντα μ' ἐμένα τὰ γάλασε, δίχως ἐγὼ νὰ φταῖσο. Α. — Καὶ τόρα ποῦ ἐπῆρῃνε, καὶ ποῦ θὰ τοῖς ἐφροῦμε, ἂν τοῖς θέλοῦσο ποῦ; Ε. — Ἐγὼ δὲν τοῖς προσῆρῃτο. Νὰ μὴ τοῖς ξανακᾶρωμε, μητέρα μου, σὸ γάμο. Α. — Ὁ Πόθος καὶ ὁ Ὑμέναιο νὰ λείρουν ἀπ' τοῖς γῆμον; Ε. — Καὶ τί χρῆαζοῦνται αὐτοῖ, ἀφοῦ ἐγὼ πηγαῖο; Καὶ ἄλλοτε, μητέρα μου, τοῖς πᾶρῃς εἰς τὴ Σπᾶση. Τὶ ὅμως ὄφρῆρῃνε; Ἐγὼ ἂν δὲν ἠρῶσομον, τὸ παραμῆθὶ θέλειτε ποῦ Τροῦδοῦ ποῖσομον, καὶ ἢ Ἐλένη ἄνεμε με τὸν Μενέλοῦ τῆς, καὶ ἢ Μοῦσαις δὲν θὰ ἦσαν ἀπὸ τὸν Ἐλικῶνα, τῆς νίκε καὶ τὰ τρώπα του Ὀμηρο νὰ φάλλῃ. Γὰ σῆρῃν τὶ θὰ ἔλειπε ἀπὸ τὸν κόσμο ὄλον, ἂν εἰς τὸν Πόθο ἔμεινε τὸν Πόθο νὰ ἐμπερῆ, νὰ ἔφρε ὁ Ὑμέναιο με ὄλη τὴ κομῆ του, καὶ ὅποτε δίχως Ἐρωτα νὰ γίνονται οἱ γάμοι; Αὐτοῖς λοιπὸν ἂς λείρουν. Ἐοῦ μὸς φῆνας μόνῃ, γὰρ νὰ θεμαῖσῃς σὺν ἄρχῃ τὸν ἐραστοῦ τὰ στήθη, καὶ ὅλα τᾶλλα ἄρες καὶ εἶνε δουλεῖα δικῆ μου. Α. — Μὰ πὺς θὰ κᾶρῃς μόνος σου; Πὺς θὰ τὰ [καταφῆρῃς]; Ὁ Πόθος ἂν δὲν ἦταν τὸν Πόθο νὰ ἐμπερῆ, τὸ ἔργο σου θὰ τῶγανε. Καὶ ὅταν ὁ Πόθος πρῶτα σοῦ δεῖξῃ ποῦ τὸ βέλος σου τὸ φλογοῦ νὰ ὄξῃς, ἀνάγκη τὸν Ὑμέναιο σὺν γῆ τὸν ἔχον ὄλο, γὰρ νὰ μορεῖς με νόμῃμα νὰ βασιλεῖς μεσο. Παιδί μου εἰν' ἀδύνατο καὶ οἱ τρεῖς νὰ γροῖσθητε. Ε. — Καὶ τί λές, μητέρα μου; Ἀκούμ γῆς ἢ Ἡθῆ παραδοῖα ποῦ ἔλεγε γὰρ τὴν Κομοροῖα; Πὺς πᾶν γῆν ὁ ὄρανος, πᾶν κᾶμῃνε τὰ ἄσπρα, ἐγὼ ἐθανματοῖσθηκα, πᾶν οἱ θεοὶ γενοῖνε, καὶ εἰ μ' ἐμὲ ὄφρῆρῃται ἢ ἀμῃνοῖα ὄλη. Ὁ Πόθος καὶ ὁ Ὑμέναιο λοιπὸν ποῦ ἦσαν τότε; Καὶ πὺς τὰ ἐκαῖσθηκα σὺν ἐκοθῆ ἐκείνη; Α. — Πὺς εἶσαι παποῖνοῦσῃς, καὶ τὸ ζεύρουν ὄλο. Ε. — Ἄς μὴ με πᾶρῃν γὰρ παιδί, γιατί ἂν τὸ θέλῃσο, ἀλλοίμονο καὶ εἰς τοῖς θηροῖς καὶ εἰς τοῖς Ἀθανᾶτους. Θὰ ἐννοῖς τί ἐνοῦο. Α. — Ναὶ. Μὴ θεμῶνῃς παῖδος. Ε. — Λοιπὸν γὰρ τὸν Ὑμέναιο ἂς ποῦμε καὶ τὸν Πόθο νὰ μὴ τοῖς ξανακᾶρωμε, μητέρα μου, σὸ γάμο.

ΟΙ ΝΙΚΗΣΑΝΤΕΣ ΕΙΣ

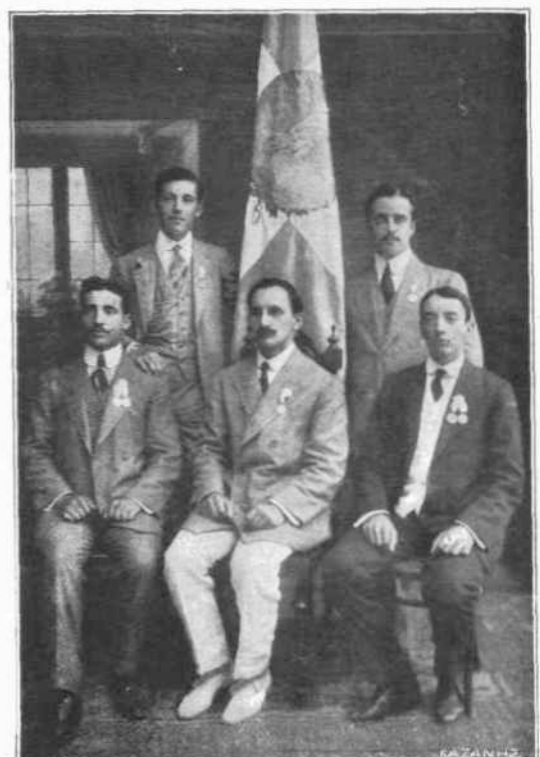
ΤΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ".

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΚΑΜΠΕΡΟΣ Β' νικητής

Ο ΜΑΘΗΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' νικητής

ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΚΡΙΤΣΑΣ, ΡΑΓΚΟΣ, ΜΟΣΤΡΑΣ, ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ Ἡ νικήτρια ὄμας τῆς Πανελλ. Σκοπευτ. Ἐταιρίας

Η ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΥΠ' ΑΡ. 555 ΠΡΑΞΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΕΩΡΟΥ

Τα βιβλιογραφικά καλούμενα σημειώματα τῶν χειρογράφων κωδικῶν εἶναι πολλάκις πολῖτιμοι ιστορικαὶ πηγαὶ καὶ μάλιστα ὁσάκις τυχὸν μνημονεύουσι σύγχρονα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος γεγονότα. Τὸ παραποῖας Αθηνῶν καὶ τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Μονάχου τὰ χειρογράφα τῶν ἐν Μετεώροις μονῶν. [Ἡ πιστὴ μεταγραφή τοῦ σημειώματος τοῦτον ἐμφαίνεται εἰς τὸ πρῶτο τὸ κάτω μέρος τῆς σελίδος ἐκδόσιμα]. Καὶ ὁ μὲν γροφῆς τῆς βίβλου Θωμᾶς ὁ Σηρὸς εἶναι καὶ ἀλλοθῆν γνωστός, μνημονεῖστος καὶ ἐν ἄλλοις σημειώμασι τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Πραξαποστόλου καὶ ἐν σημειώματι ἐπὶ τοῦ ξόλου τῆς σταχῶσοος τοῦ ἐπ' ἀριθ. 195 κωδικῶς τοῦ Μετεώρου. Ὁ δὲ βασιλεύς, ὁ ὡς ἀληθῶς ἐν μοναχοῖς ὀσιώτατος κῆρ Ἰωάσαφ, εἶναι ὁ κτίστης τῆς μονῆς Μεταμορφῶσοος, τῆς κατ' ἐξοχὴν καλουμένης Μετεώρου, ὁ μαθητῆς καὶ διάδοχος τοῦ πρώτου κτίστου τῆς αὐτῆς μονῆς ὀσιῶ Ἀθανασίου. Οἱ καλογοῖντο ὀρθῶν τὸν Ἰωάσαφ τοῦτον ταυτίζουσι ἐπιμόνος πρὸς τὸν βυζαντινὸν ἀντοκράτορα Ἰωάννην Καντακουζηνόν, ὀσις ἐπίσης γενόμενος μοναχὸς μετανομάσθη, ὡς γνωστόν, Ἰωάσαφ. Ἀλλ' ὁ ἀντοκράτορ Ἰωάννης Καντακουζηνὸς δὲν σνδῆεται, ὡς ἐλέγεται, ἀπολύτως πρὸς τὰ Μετεῶρα. Ἄλλος εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν κριστῶν τοῦ Μετεώρου. Εἶναι, ὡς εἶδειν ἢ ἐπιστημονικῆ ἔρευνα, ὁ νῖος τὸν Σέροιο ἠγεμόνος — κατὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΔ' αἰῶνος — μεγάλου τιμῆματος τῆς Ἡπειροῦ, Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας Σνμῶν ἢ Σίμωνος Ὀύρεση, ὀσις ἐν χροσοῦλλῳ (ὀπερ ἔταξα ἐπ' ἀριθ. 18 ἐν τῷ ἀρχεῖῳ Μετεώρου) ἐπογράφεται ἀπὸ κινναβῶσοος «...βασιλεὺς καὶ ἀντοκράτωρ Ρωμαίων καὶ Σερβῶν καὶ παντὸς Ἀλβανῶν...». Ὁ νῖος τοῦ Σνμῶν ἢ Σίμωνος τοῦτον Ὀύρεση Ἰωάννης ἐκ νεανικῶν χροῖων ἐκλινεν εἰς τὸν μοναστικὸν βίον, δι' ὃ καὶ ἐγένετο ὀκείως καὶ Ζηλωτῆς τοῦ ὀσιῶ Ἀθανασίου τῶν Μετεώρου, ὀν καὶ διεδέξατο βροδύτερον ἐν τῇ ἠρονομῆα

τοῦ Μετεώρου. Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ βασιλεὺς, ὁ ὡς ἀληθῶς ἐν μοναχοῖς ὀσιώτατος κῆρ Ἰωάσαφ, ὁ μνημονεῖστος ἐν τῷ σημειώματι ἡμῶν, καὶ περὶ οὗ διεξοδικῶς διέλαβον ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῷ φροντιστάμῳ μου «Συμβολῆ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν μονῶν τῶν Μετεώρου».

Ἀλλ' ἐξαιρέτως ἐνδιαφέρονσα καὶ πολῖτιμος ἀληθῶς εἶναι ἢ εἰδησοῖς ἢ παρεγομένη ὑπὸ τοῦ σημειώματος περὶ τοῦ ἀκριβοῦς χροῖνου, καθ' ὃν οἱ Τοῦρκοι κατέλαβον ὀσιτικῶς τὴν Βέροιαν.

Τὰ δὲ περὶ τῶν Τοῦρκων κείμενα ἐν τῷ σημειώματι ὀσι «... παρὰ μικρὸν τῆς ὀψηλίου γεγόνασι κύριοι» εἶναι δηλοτικὰ τῆς μεγάλῃς ἐντυπώσοος, ἢν ἔχον προξενήσοι εἰς τοῖς ἐν Θεσσαλίᾳ αἰ ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τοῖς χροῖνοῖς τοῦτον (1385-6) πολεμικὰ ἐπιτυχία καὶ ἐξογκῶσοις τῶν Τοῦρκων καὶ αἰ ἐπὶ τῆν Ἡπειροῦ καὶ τὰ νοτιότερα ἐπιδρομαὶ αὐτῶν. Ταῦτα πάντα, ὡς φαίνεται, ἔχον ἐμβάλει εἰς τοῖς μοναχοῖς τοῦ Μετεώρου τὴν ἰδέαν τῆς ἐγκαταλείφωος τῆς μονῆς αὐτῶν, ἀλλὰ θαυμά τὶ τοῦ Ἄγ. Ἀθανασίου, τοῦ κτίστου τῆς μονῆς, σνετεῖλεσαν εἰς κραταῖων καὶ ἐμμοῖνην τῶν περοῖστων καλογοῖσων. Τὸ θαυμά ἦτο ὀσι «διὰ σθηροῖμῶν καὶ ἐλπίδα... ἀρρητοῖς εἰσῶδια ἐκ τοῦ τάφου [τοῦ Ἄγ. Ἀθανασίου] ἐβλυσεν...» κατὰ τὴν φροῖαν τοῦ ἀρχεῖροφου σναξῆροιο αὐτοῦ.

ΝΙΚΟΣ Α. ΒΕΗΣ

1 Ἐν τῇ «Βυζαντινῇ» τόμ. Α' σ. 236κ-236λθ. 2 Ἀπὸ τῆς σ. 236ς καὶ 260.

Ἡ ἐγράφη ἢ παροῖσα βίβλ τοῦ μετεώρου. διὰ τῶν Σρομῆς καὶ ἐξ ὀδου βασιλεῖος, τοῦ ὡς ἀληθῶς ἐμ μοναχοῖς ὀσιώτατος κῆρ Ἰωάσαφ. Διὰ χεῖροφῆς Χρῆτοφύλακος τῆς ἀγῆρωτῆτος ἐπισκοπῆς τεγκῆ ἰερέωσ θωμά τοῦ ζῆρ. ἐπὶ ἐποῦ π ὦ γ δ λ ε ς θ ὁ π ὀ τ α μ τ ῆ τοῦ θ ὡ παραχωρῆσ

Η ΕΝ ΕΠΤΑΝΗΣΩ, ΕΠΙ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ 1807-1814

(Συνέχεια από το προηγούμενον τεύχος και τέλος)

Με τὸν θάνατον τοῦ Προσαλένδου ἐναντίωσεν καὶ ἡ ἰδέα τῆς δημοσιεύσεως τῶν **Πρακτικῶν** ἢ **Χρονικῶν** τῆς Ἀκαδημίας μετὰ τῶν ἐπονημάτων τῶν ἀκαδημαϊκῶν μας. Ἐν τῷ 1808 ὁ σοφὸς Μουστοξίδης μᾶς δίδασκε τοὐλάχιστον τὸν κατὰλογον τῶν ἀπὸ τοῦ 1808 μέχρι τοῦ 1812 ἀναγνωσθέντων ἐπονημάτων τῆς Ἀκαδημίας μας, τὰ ὅποια εἶναι ἐξήκοντα καὶ ὀκτώ. Περισσότερα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀπαριθμήσῃ, ὁ σοφὸς Κερκυραῖος, διότι, λέγει, ὡς τῆς **Συμβύλλης τὰ διασκορπιζόμενα φύλλα, οὕτω διεσκορπίσθησαν τὰ λοιπὰ**¹.

Γραμματεῖς, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Προσαλένδου διωρίσθη ὁ Βιάρος Καποδίστριας. Μεταξὺ τῶν νέων ἐγεννᾶτο ἐγγενὴς ἀμιλλα ἐπέε τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ ἀρχαιολογίας. Μεταξὺ τούτων καὶ ὁ Κερκυραῖος Ἀντώνιος Βραχμῶτης, ὅστις ἐμελέτησεν ἐπιγραφὰς Κερκυραϊκὰς καὶ ἀπέφρασε τὴν Ἀκαδημίαν, ἦτις, τῷ 1813, ἐν συνεδριάσει ἐδέχθη τὴν ἀφιέρωσιν καὶ ἐξέφρασε τὰ δέοντα τῷ φιλαρχαίῳ νέῳ, ὅστις, ἐπειτα, κατέγεινεν εἰς τὴν μετὰφρασὴν τὴν ἀπλοελληνικὴν τῆς Ὀδυσσεΐας, τοῦ Ἀνακρέοντος καὶ τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Θουκυδέου, τὰ ὅποια εἶναι ἀνεκδότα.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος περὶ τῶν κερκυραϊκῶν ἐπιγραφῶν πραγματεία, ἐγράφη Ἰταλιστὶ καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Κερκύρᾳ μετὰ τὸν σχετικὸν πρακτικὸν τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας καὶ ἐξαριστήριον.

Οἱ Ἄγγλοι εἶχον ἀρχίσει ἐπιμονὸν ἀγῶνα διὰ νὰ ἀρῶσι τῆς Μεσογείου² καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ διεκήρυττον ὅτι ὁ ἀγὼν δὲν ἦτο διὰ κατακτήσεως, ἀλλὰ διὰ νὰ δώσωσιν ἐλευθερίαν. Ἀποφασισθεὶς τῆς ἀγγλικῆς ἐκστρατείας καὶ κατὰ τῆς Ἐπιταγῆς, οἱ φάβοι δὲν ἦσαν βεβαίως μικροὶ καὶ τὰ δεινὰ οὐκ ἀπαράτηρα, ἐνεκα τοῦ ἀποκλεισμοῦ.³ Ἐν Κερκύρᾳ λ.χ. ἐν ζεῦγος ἐπονημάτων εἶχε τὴν ἀξίαν μῆς βαρέλας ἐλαίου! Τόση ἡ δυνατεία. Μόνον οἱ τεχνῖται, οἱ παντοπῶλαι καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ ἐκέρδιον, οἱ δὲ λοιποὶ ἐφθείνοντο ἐπὶ τῶν στερήσεων καὶ τῆς ἀρχηματίας. Εἶχεν ἀρχίσει καὶ ἡ σπάνις τῶν σιτηρῶν, συνεπῶς ἡ ἔλλειψις τοῦ ἄρτου. Ἀπὸ ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πασχόντων κατόικων καὶ ἐμπύχων τῆς γεωργίας ἐδημοσίευσεν ἐπισημὸς ὁδηγίαν διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν γεωμήλων³.

Ὁ σκοπὸς τῆς Ἀγγλίας ἐπραγματοποιεῖτο. Περὶ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1809, ὁ στρατηγὸς Ὄσβαλδ κατέλαβε τὴν Ζάκυνθον μετ' ἀσθενῆ ἄμυνας τῆς γαλλικῆς φρουρᾶς. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας οἱ Ἄγγλοι ἦσαν κύριοι καὶ τῆς Κερκυραίας, τῆς Ἰθάκης καὶ τῶν Κυθήρων.

Ἡ Λευκὰς ἔμεινεν εἰς τὰς γαλλικὰς χεῖρας ἐπὶ ἄλλους ἐπὶ περὶ τὸν μῆνα, μέχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1810 ἔτους. Ἡ νῆσος αὕτη οὐσα παρὰ τῷ τότε τουρκικῷ κράτει, θεωροῦτο παρὰ τοῦ Ναπολέοντος ὡς πολέμιος κτήσεις διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν Ἄλλ' ὅλα αἱ βλέψεις τοῦ Μεγάλου Γαλάτου ἦσαν ἐστραμμένα πρὸς τὴν Κέρκυραν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔδιδε μεγίστην σημασίαν, διότι ἦτο ἡ κλεῖς τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης. Εἰς τὰς γαλλικὰς χεῖρας εἶχον μείνει ἡ Κέρκυρα, οἱ Παῖσοι¹ καὶ ἡ Πάργα².

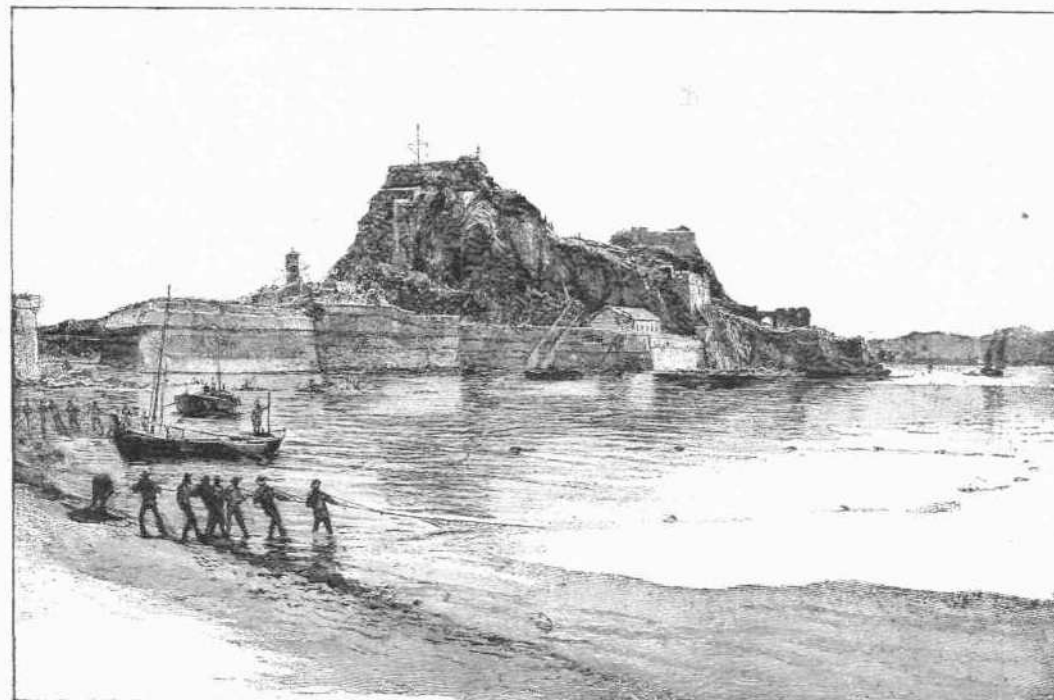
Ἀπὸ τοῦ 1813 ἕως τοῦ 1814 ὁ ἀσπὴρ τοῦ Μεγάλου Γαλάτου δὲν ἐφεγγόβουλει διὰ νὰ θαμβώσῃ τὸν κόσμον. Νέοι πόλεμοι, νέοι πολέμοι. Πόλεμος κατὰ τὸν συμμάχων Ρώσων, Πρώσων καὶ Αὐστριακῶν. Ἡ στρατιωτικὴ αὐτοῦ μεγαλοφυΐα δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντιπαλαίῃ κατὰ τῶν ἀπειροαριθμῶν αὐτοῦ πολέμων. Παρατεῖται ὁ Ναπολεὼν καὶ ἐπανερχοῦνται οἱ Βουρβόνοι. Ὁ Ἄγγλος ἀντιναύαρχος ποιεῖ γνωστὰ τὰ μεγάλα ταῦτα γεγονότα τῷ Donzelot καὶ τὸν προσκαλεῖ νὰ τοῦ παραδώσῃ τὴν Κέρκυραν, ἣν δὲν ἦτο εὐκόλον νὰ καταλάβῃ διὰ τῶν δυνάμεων. Ὁ γάλλος στρατηγὸς δὲν ἔδωκεν ἀρῶσαν εἰς τὸν ἄγγλον, ἔκαμεν ὅμως γνωστὰς τὰς ἀξιωματικότητας ταύτας μεταβολὰς τῆ 16 Μαΐου τοῦ 1814 πρὸς τὴν Ἰόνιον Γερουσίαν.

Ὅπως ὁ **Ἀυτοκρατορικὸς ἐπίτροπος** μετεκλήθη **Γενικὸς ἐπίτροπος** τῆς Γαλλίας, καὶ τὰ κερκυραϊκὰ ἔργα συνατάσσοντο καὶ ἐδημοσιεύοντο ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως τῶν Γάλλων. Κατεβιάσθη ἐκ τῶν κερκυραϊκῶν φροντιστῶν ἡ τρίχρονος σημαία καὶ ἀντ' αὐτῆς ἀνεβιάσθη ἡ τῶν Βουρβόνων.³ Ἀλλὰ, δυνάμει συνθήκης, περιωρίζοντο τὰ τῆς Γαλλίας ὄρια καὶ ἐπομένως αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι, ἀποκλειόμεναι τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, παραδίδονται τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ. Διὰ μετέθῃ εἰς Κέρκυραν ὁ στρατηγὸς τοῦ Λουδοβίκου ΙΓ', ὁ Boulois, ὅπως παραλάβῃ τὸ ἐροεῖον σῶμα καὶ παραδώσῃ εἰς τὸν ἄγγλον Κάμπελλ τὰ ἰσχυρὰ κερκυραϊκὰ φρούρια, ὅπερ ἐγένετο τῆ 12/24 Ἰουνίου τοῦ 1814

¹ Μουστοξίδης: Ἰστ. φιλολ. Ἀναλ. σελ. 19 καὶ ἐπομ.
² Ὅσα: Walter Freytag Lord: Sir Thomas Maitland the Mastery of the Mediterranean.
³ Περὶ Νικολάου Ἀρλιότι καὶ τῶν χειρογράφων χρονικῶν αὐτοῦ Κερκύρα 1873 σελ. 108.

¹ Erscherson Ludwig Salvator: Paxos und Antipaxos. Würzburg und Wien 1899 σελ. 15 - 20.
² Erscherson Ludwig Salvator: Versuch einer Geschichte von Parga. Prag 1908 σελ. 79 - 95.

καὶ οὕτω, μετὰ τόσων ἀγῶνιαν καὶ τόσων μόχθων, ἐπάτησαν τὸ κερκυραϊκὸν ἔδαφος τὰ ἀγγλικά στρατεύματα καὶ ἀνέβυσσαν εἰς τὰ φρούρια μᾶς τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν¹.
Τουνοτοπόπως ἐπὶ τέλους ἡ Ἐπιταγὴς ἠσφύσθη, καθότι, μετὰ πολλὰς συζητήσεις κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Παρισίαις σίνεδον ἐπεγράφη τῆ 24/5 Νοεμβρίου τοῦ 1815 ἔτους ἡ Συνθήκη, δι' ἧς ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς, ὅπως αἱ ἐπὶ τῶν Ἰονίων Νήσων, μετὰ τῶν παρασημάτων αὐτῶν ἀποτελέσωσιν ἐκ νέου αὐτόνομον πολιτεῖαν ἐπὶ τὸ ὄνομα **Ἠνωμένων Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων** ἐπὶ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν. Τῷ 1817 ἐψηφίσθη καὶ ἐκεκροτήθη τὸ Ἐπιταγιστικὸν Σύνταγμα.

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Τὸ μὲν τὰ δεινὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ ἡ ἀβεβαίωτος τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν πολιτικῶν περιπετειῶν, τὸ δὲ ἡ διαφρονία τῶν συνέδρων τῆς Ἀκαδημίας ἔφερον εἰς μαρasmus τὴν Ἀκαδημίαν, ἦτις ἀφέλησε τόσον. Καὶ τῷ 1815 ἔπαυσαν καὶ αἱ συνεδριάσεις αὐτῆς, χωρὶς οὐδεὶς νὰ φροντίσῃ γὰρ νὰ διασώσῃ πάντα τὰ ἀξιόλογα ἀναγνώσματα καὶ τὰ πρακτικὰ καὶ διαφύλαξῃ αὐτὰ ἐν τῇ Δημοσίᾳ Βιβλιοθήκῃ. Ὅθεν, ὁ ἀειμνηστος φιλέλληρ καὶ

ἐνεργετὴς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων κόμης Γούλφορδ, ἐπεφρότισε τὸν Δημήτριον Ἀρλιότιν, ὅπως τοῦ καθυποβάλλῃ **ὑπόμνημα**, τίνι τρόπῳ νὰ δώσῃ νέαν ζωὴν εἰς τὴν Ἰόνιον Ἀκαδημίαν, συγχρόνως δὲ νὰ συνοδεύσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος **ὑπόμνημα** μετὰ τὸ σχέδιον δύο ἀθλοθετημάτων, ἅτινα ἐσοκίτευε νὰ ἰδοῦσῃ ἐτησίως, τὸ μὲν ἐξ ἐβδομήκοντα ταλλήρων διὰ τὸν καλλιτέρα συγγράφοντα πραγματείας εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὸ δὲ ἐκ τεσσαράκοντα ταλλήρων διὰ τὸν καλλίτερα συγγράφοντα πραγματείας εἰς τὴν νεοελληνικὴν².

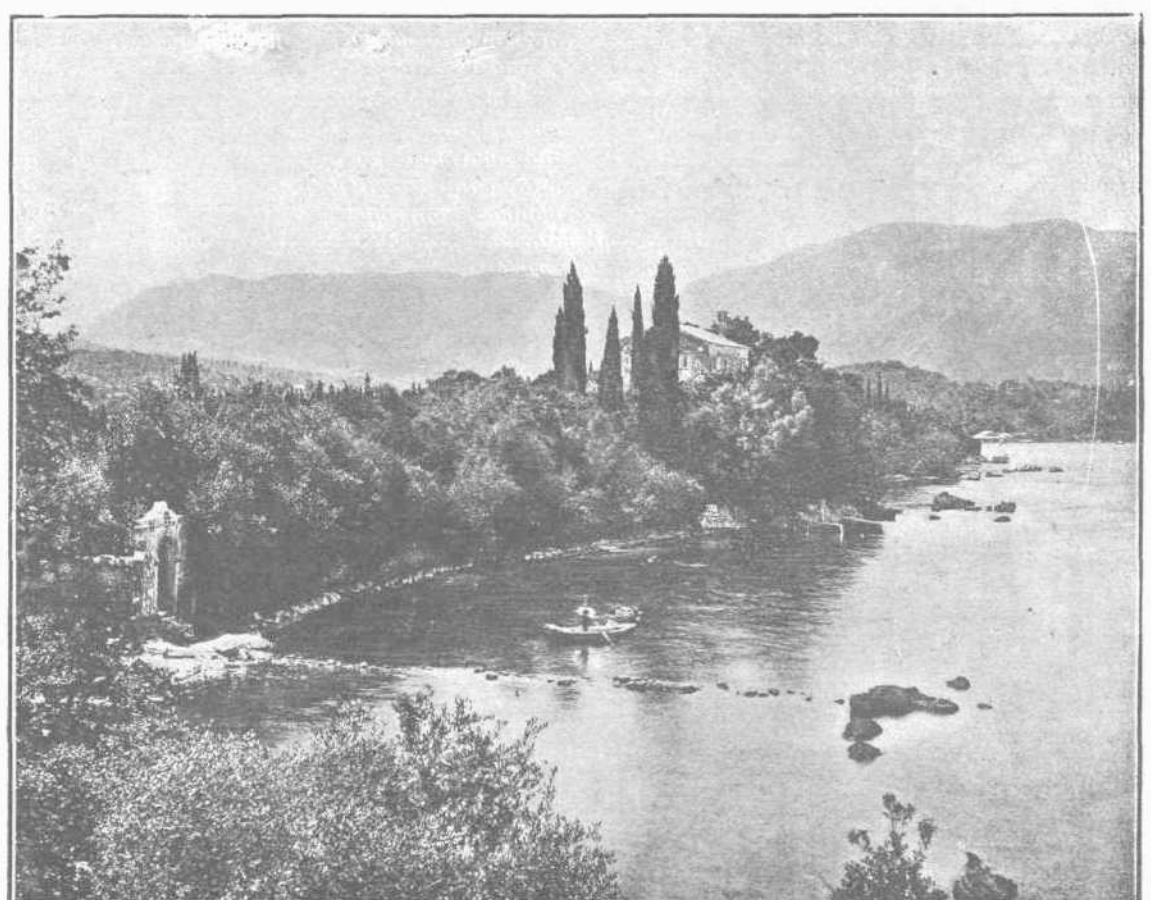
Πράγματι ὁ Γούλφορδ ἔδωκε νέαν ζωὴν εἰς τὴν Ἰόνιον Ἀκαδημίαν. Ἀλλὰ, ζωὴν ἀθάνατον, ὡς ὁ ἐγγενὴς ἡμῶν ἀναγνώστης θὰ ἴδῃ εἰς τὰ **Περὶ τῆς ἐν Ἐπιταγῆσιν ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ ἀγγλικῆς προστασίας** σημειώματα, τὰ ὅποια θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὴν ἀξιόλογον **«Εἰκονογραφημένην»**.

ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

² Alcuni Versi inediti di Demetrio Arliotti σελ. XVI.

ΩΡΑΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡ πρό τινας ἐπισκεψθεῖσα τὰς Ἀθήνας Ἀυτοκράτειρα Εὐγενία, χήρα τοῦ Ἀυτοκράτορος τῶν Γάλλων Ναπολέοντος Γ', ἔχει ἕνα φάρακον ἀνεκδοτὸν μαρτυρῶν τὴν λεπτότητα τοῦ πνεύματός της.
Μίαν ἡμέραν ὁ Ναπολεὼν Γ' ἐν τῇ περιβολῇ τοῦ Κεραμεικοῦ ἐνήργει ἐπιβήσθην. Ἡ Δ^α Μοντίνιο, ἡ κατόπιν Ἀυτοκράτειρα Εὐγενία, ἀπὸ ἐνός παραθύρου ἐνός ἰσχυαίου σαλονιοῦ, γειτονικοῦ μετὰ τὴν ἐκκλησίαν, παρακολούθει τὴν ἐπιβήσθην. Ἐφίππος ὁ Ἀυτοκράτωρ μετὰ τὴν παρέλασιν πλησιάζει εἰς τὸ παράθυρον καὶ λέγει εἰς τὴν Δ^α Δὲ Μοντίνιο.
— Πῶς δύναται τις νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν;
— Διὰ τῆς ἐκκλησίας. Μεγαλειότατε ἄπαντ' ἡ μέλλουσα Ἀυτοκράτειρα.
Ὅμοιαν ἀπάντησιν ἔλαβε καὶ ὁ Ἐρρίκος IV ἀπὸ τῆς βεσποινίδας Δ' Ἀντρέα, τὴν ὁποίαν ἠγάπα.
— Πῶθεν δύναται τις νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ κοιτῆρος οὐρα;
— Διὰ τῆς ἐκκλησίας. Μεγαλειότατε ἀπήντησε καὶ αὕτη.
Ἄλλ' ὁ Ἐρρίκος δὲν ἔλαβεν αὐτὸν τὸν κόπον.

Η ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ, ΕΞΟΧΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ Ὁ ΠΕΛΕΚΑΣ.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΑΛΑΖΗΣ

ΜΙΑ από τας μύστιγας του οφρανοῦ ποῦ κάθε τόσο πλήττει τὴν ἀνθρωπότητα εἶνε ἡ χάλαζα. Ὅλοι γνωρίζομεν πόσοι καταστρεπτικὸν εἶναι ἐκεῖνο τὸ εἰς μικροῖς, ἐπίοτε ὁμιος καὶ μεγάλους σὺν φρονιτοῦν, παρωμένο νερό. Συγγράματα καταστρέφει ἐσοδείας βλοκλήρους καὶ τάξεις δολοκλήρου πενσῶν.

Ἄλλοτε καὶ μέχρι τινὸς ἐπιστεῦτο ὅτι ἡ Χάλαζα σχηματίζεται μεταξὺ δύο νεφῶν ἀντιθέτως ἠλεκτριζομένων. Αἱ σταγόνες τῆς βροχῆς πηγνύμεναι εἰς κόκκους εἰλκοντο ἀπὸ τοῦ ἐνὸς νεφῶς εἰς τὸ ἄλλο καὶ ἀποθοῦντο, κατὰ τὸν ἐναερίον των δ' αὐτὸν τετραόροον περιεβάλλοντο ἐκαστοτε ἐπὶ νέου τοιχομάτος πάρον, ἕως ὅτου ἀποκτώσαι μέγεθος ἀκετὸν ἐπιπτον πλέον ἐκ τοῦ βάρους των. Τὴν θεωρίαν αὐτὴν διετύρωον καὶ τὸ γνωστὸν πείραμα τῆς Φυσικῆς μετὰ τοὺς κόκκους ἐξ ἐντερειώσης Ἀκτίας, ὅτινες εὐρισκόμενοι μεταξὺ δύο ἐπιφανείων ἀντιθέτως ἠλεκτροποιημένων χορεύον τὴν καθορίαν τῆς χάλιζης.

Σήμερον ὁμιος ἄλλη θεωρία ἔρχεται σὺν μόδα νὰ ἐκτοπίσῃ τὴν ἀρχαίαν. Κατ' αὐτὴν ἡ χάλαζα σχηματίζεται ἐντὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ νεφῶς. Τὸ χάλιζοφόρον νεφὸς καίτοι δυσκόλως διακρινόμενον ἐμελετήθη ἐπισταμένως ἐπὶ τὸν μετεωρολόγων, εἴτε ἐξ ὑψῶν μεγάλων, εἴτε δι' ἀεροστάτων. Ἔχει σχῆμα ἑπερμεγέθους θόλου, τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὅπου δυνεκέως κοχλιάζει. Ἔχει γραμμὰς ἐγκονεῖς καὶ χροῖα λευκὸν ἢ ῥοδίον. Αὐτὸ μένει ἀκίνητον καὶ ὀγκοῦται διαρκῶς, ἐνῶ ὑπεράνω αὐτοῦ κινεῖται ἄλλα μικρότερα νεφῶ φαιά. Ὅταν ὁμιος ἐκτραγῆ ἢ καταγῆ, τότε τὸ χάλιζοφόρον νεφὸς ἀοχίζει ἀιφνιδίως νὰ κοηται μετὰ ταχέτητα μεγάλην, ἀφ' ἑαυτοῦ προφανῶς καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ἀνέμου. Κινεῖται δὲ κατ' ἐπίθετον, περιστροφικῶς ὡς περὶ ἄξονα, ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω καὶ τανάπαλιν.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΑΛΑΖΗΣ

Τοιαῦτα κινήσεις παρετήρησε κατὰ τὸ 1902 ὁ Ἀδστριακὸς λοχαγὸς Χίλντεμπραντ, ὅστις ὑψωθεὶς ἐκ Βιέννης μετὰ ἀεροστάτον παρεσῶθη ἐπὶ καταγίδος καὶ ἐταλαντεύετο ἐπὶ δύο ὀλοκλήρους ὄρας εἰς ἕνος 500 μέτρον, χωρὶς νὰ δύναιται νὰ προσγειωθῆ. Οἱ ἐπιβαίνοντες εἶδον ἀιφνιδίως τὸ ἀεροπλάνον των νὰ ὑψοῦται ἀποτόμως καὶ νὰ περιστρέφεται ταχέτητα μέχρι 2500 μ. ὕψους, ἔπειτα ἠσθάνθησαν ὅτι κατέρχονται καὶ κατόπι πάλιν νὰ ἀνέρχονται. Ἐν τῷ μεταξὺ χάλαζα οραδαία ἠοχισος σφοδρότατα νὰ τοὺς πλήτη προσενήσασα πληγὰς εἰς τὸ πρόσωπον σοβαρὰς, μέχρις ὅτου τὸ ἀεροστάτον των καταστραφῆν κατέπεσε καὶ αὐτοὶ ὡς ἐκ θαύματος ἐσώθησαν.

Τὸ ἀεροστάτον παρασῶθεν ἐπὶ τῆς καταγίδος ἐβρόθη ἐντὸς τοῦ χάλιζοφόρου νεφῶς, ὅπου ἔχει σχῆμα κολοῦρον κώνου, κατὰ δὲ τὸ κέντρον εἶναι κενόν. Παρατήρησαν τοῦτο κατὰ τὸ 1898 ἐν Βιέννῃ, ὅπου τὸ νεφὸς ὅπου ἔκρουε τὴν χάλαζαν ἐλαφροῦθεν φαίνεται, ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ζενιθ καὶ κατώρθωσαν τότε ἐκροῦσιν νὰ ἰδοῦν τὸ κενόν. Μετὰ εἰς τὸ κενόν αὐτὸ σχηματίζεται ἡ χάλαζα. Ἐνεκα τῆς γύρω χαμηλῆς θερμοκρασίας οἱ ὀδορμαῖοι ποῦ ἀποτελοῦν τὸ νεφὸς φνίγονται εἰς κόκκους πεπτηγόντας, τοὺς ὁποίους παρασῶθεν ἐντὸς τοῦ κενοῦ τοῦ κολοροκοκωνοειδοῦς νεφῶς τὸ ἐν τῷ κέντρῳ αὐτοῦ ἀνερχόμενον ρεῖμα ἄερος. Ὅταν οἱ κόκκοι φθάσων εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἄνω στεφάνης τοῦ νεφῶς παρασῶρονται πρὸς τὰ ἔξω καὶ ὀλοσθάνων πρὸς τὰ κάτω, ὅποτε πάλιν παραλαμβάνονται κατὰ τὴν βῆσαν ἐπὶ τοῦ ρεῖματος καὶ εἰσάγονται εἰς τὸ κέντρον. Ἐννοεῖται ὅτι κατὰ τὴν διάδοξιν τῆς κινήσεως ταύτης οἱ κόκκοι ὑψωνόμενοι ἐξοικονομῶς, ἐξαελοῦντο νὰ πηγνύονται καὶ ὀγκοῦνται ἀπαύσως. Ἡ θερμοκρασία τοῦ νεφῶς κατὰ τὴν βῆσαν εἶναι ἐλάσσων τοῦ 0 Κ. Φαντασθήτε τώρα τί βάρος ἔχει τὸ χάλιζοφό-

ρον νεφὸς, ὅπου, ὡς εἶδομεν, ἀπαρτίζεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ στερεῶν ὀδαίων. Ὑπολογίζον ἀκτῖνα μεγάλῃς βάσεως κατὰ μέτρον ὄρου 2500 μ. ἀκτῖνα μικρῆς βάσεως 2350 μ. καὶ ὕψος 3,500 μ. Ὡστε ἔχει περίπου ἓνα τοιοῦτον νεφὸς ὄγκον 64,468,500,000 κυβικῶν μέτρον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ χῶν ἔχει βάρος 34 χιλιογράμμων κατὰ κυβικὸν μέτρον, ἂν λάβωμεν ὡς βάρος τῆς χάλιζης τὸ 1/100 τῶν 34 χιλιογρ. εὐρισκόμεν ὅτι ἓνα χάλιζοφόρον νεφὸς ἔχει περίπου βάρος 23 ἑκατομμυρίων τόννων.

Ὁ ἀνθρωπος ἀπ' αἰῶνων ἐρευνῶν διὰ νὰ εἴρῃ μέσον νὰ πολεμήσῃ ἀποτελεσματικῶς τὴν χάλαζαν. Εὐρισκόμεν τοὺς Σκῦθας τοξεύοντας τὰ νεφῶ διὰ νὰ ἀποσοβίσουν τὴν χάλαζαν καὶ τὸν κεραυνόν.

Ὁ Leonardo De Porto πρῶτος κατέφυγεν εἰς τὰς ἐκρηκτικὰς ἄλας διὰ νὰ διασκορπίσῃ τὰ χάλιζοφόρα νεφῶ. Ἐοκέφθησαν εἴτα νὰ μεταχειρισθῶν πρὸς τοῦτο τηλεβόλα. Ὁ Arago ἀναφέρει τὴν κατὰ τὸ 1769 χοῖσαν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλίᾳ, τὴν χοῖσαν τοῦτον ἔπειτα κατὰ τὸ 1689. Ὅταν ἐξεμελιώθη ἡ θεωρία τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ διετρανόθη ἡ ἰδιότης του νὰ σωρεῖται ἐπὶ ἀκίδων ὁ Berthellet ὑπέδειξε νὰ στήρουν εἰς τοὺς ἀγροὺς μεταλλίνας ἀκμάς διὰ νὰ διαχύνεται δι' αὐτῶν εἰς τὴν γῆν ὁ ἠλεκτρισμὸς τῆς ἀτμοσφαιρας, ἀπαράλλακτα ὅπως διὰ τοῦ ἀλεξικεραινοῦ καὶ ἀποσοβῶν τὴν πῦσιν τῆς χάλιζης. Πρόγματι ἐδοξίμασαν τὰ ἀλεξιγῶλας ταῦτα ἐν Ἀμερικῇ Γαλίᾳ, Γερμανίᾳ, Ἑλβετίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ. Εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἀγρῶν τοῦ Ἀνὸν ἔστησαν 450 ἀκμάς προσημοσμένας ἐπὶ δοκῶν, ὕψους 8 μ. συγκοινωνούσας μετὰ τῆς γῆς, ἀλλὰ τὸ ἀποτελεσματικὸν δὲν ἦτο ἐπινοητικόν.

Ἔως ὅτου τὸ 1849 ἐδοξίμασαν τὸ πρῶτον συστηματικῶς τὰ τηλεβόλα διὰ νὰ διασκορπίσουν τὰ ἐπικίνδυνα νεφῶ. Εἰς τὴν Βαυαρίαν μάλιστα οἱ ἀγροῖται μετεχειρίσθησαν κατὰ τῶν νεφῶν καὶ βόμβας ἐκρηκτικὰς εἰς τὰ ἔνρη. Ἀπὸ τοῦ 1896

πάλιν τὸ τηλεβόλον κατακτῶ ἔδαφος. Ὁ Ἀδστριακὸς γαιοκτῆμων κ. Στῆρο, μετεχειρίσθη τηλεβόλον χρονοειδῆς μήκους 3-4 μ. μετὰ 80-200 γραμ. πυρίτιδος, μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ διαταρῶσῃ τὴν πρὸ τῆς καταγίδος παρατηρουμένην γαλήνην, ὅπου δὲ καταστρέφῃ τὴν ἰσοροσίαν τῶν νεφῶν καὶ ἡ τὰ διασκορπίσῃ ἢ προκαλέσῃ τὴν ἐκκένωσιν αὐτῶν πρὶν ἢ παρῶσων οἱ ὕδατοιμοῖ των, προκαλέσῃ δηλ. βροχὴν ἀπὶ χάλιζης. Καὶ ἐπειδὴ ἡ πρώτη δοκιμὴ ἐφάνη ἐπιτυχῶς πολλοὶ ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ, δι' ὃ ἡ Ἰταλικὴ κυβερνήσις ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ ἐπισταμένως τὴν χορημιότητά των καὶ ἀνέθεσε τὰς δοκιμὰς εἰς ἐπιτροπὴν μεγάλῃν ἐπὶ τῶν Ἀντιπρόεδρον τῆς Ἰταλικῆς Γερουσίας κ. Blaserna.

Τὰ πειράματα ἔγιναν εἰς μεγάλην ἔκτασιν. Πεντήκοντα πέντε χιλιάδες στερεοματῶν τῆς Ἀνω Ἰταλίας διετέθησαν πρὸς τοῦτο, διήρκεσαν δὲ πέντε ἐτη δολοκλήρα αἱ δοκιμαί. Ἡ τεραστία αὐτῆ ἔκτασις, ἣς συγγράματα προσβάλλεται ἐπὶ χάλιζης, ὀχυρωσθῆ διὰ 200 τηλεβόλων μήκους 4 μ. βαλλόντων μετὰ 180 γρ. πυρίτιδος, εἰς ἃ προσετέθησαν βραδύτερον ἄλλα 14 τηλεβόλα, ὧν ἓν εἶχε ὕψος 14 μ. Μετεχειρίσθησαν ἐπίσης φασίγγας βαλλοῦσας μικρῆς βόμβας εἰς ὕψος ἑλασσον τῶν 1000 μ. Ἐπὶ τέλους ἐκάλισαν καὶ βαρεῖα πυροβόλα τοῦ σιγατοῦ καὶ ἔξηκόντων 60 ὀβιδας, ὧν ἐκάστη περιεῖχε 8 χιλιογρ. πυρίτιδος. Πλὴν τὰ ἀποτελέσματα ἐπήρξαν ἀποθαρρυντικὰ καὶ ἐγκατελείθη πᾶσα ἐλπίς.

Ἐν τοῖσι τὰ πειράματα ἐπαρνεύθησαν ἐπὶ 5 ἐτη ἐν Ἀδστρίᾳ, ὅπου πάλιν δὲν ἔδοσαν ἐνδοκὰ ἀποτελέσματα. Μόνον οἱ Γάλλοι ἔσχον ἐπιτυχίαν μετὰ τὰ τηλεβόλα καὶ ταῦτα ἔγιναν

ἀφορμὴ νὰ ὑδρωθῶν εἰς δεξιάς δῆμονος τοῦ Ροδανοῦ ἀπὸ τοῦ 1900 συνδικατὰ πρὸς καταπολέμησιν τῆς χάλιζης. Πρόγματι ἀπὸ τοῦ 1891 ἕως τοῦ 1900 εἰς τοὺς ἐποχόμενους δῆμονος ἡ ἐκ τῆς χάλιζης ζημία ἀνῆλθεν εἰς 1,332,000 φρ. ἐνῶ ἀπὸ τοῦ 1900 μέχρι τοῦ 1907 ὅτε ἐλειτούργουν τὰ συνδικατὰ ἡ ζημία μόλις ἀνῆλθεν εἰς 157,600 φρ.

Ἄλλ' ἡ ἐγκατάστασις ἐνὸς τηλεβόλου κοστίζει 450 φρ. ἡ δὲ ἐτήσια δαπάνη του 100 φρ. Ἀφ' ἐνὸς λοιπὸν τὸ μὴ λωστελες αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ δαπανηρὸν ἔτρουαν πρὸς ἄλλο μέσον τὴν διάδοξιν τοῦ ἀνθρώπου.

Λογιάζον τὴν τὰ ἀεροστάτα. Οἱ κ. κ. De la Hault καὶ Marga ἰσχυρίζονται ὅτι ἐπέτυχον. Τὴν θεωρίαν των στηρίζον εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ἰσοροσίας τῶν χάλιζοφόρων νεφῶν ἢ ἀποσύνθεσιν αὐτῶν δι' ὀβιδας ἐκρηκτικῆς ἐντὸς τοῦ κενοῦ, τοῦθ' ὅπου θὰ προκαλέσῃ τὴν πῦσιν τῆς βροχῆς μόνον. Ἡ ὀβιδος φέρεται ἀνηρημένη ἀπὸ ἀεροστάτου, ἔρχοιτος σχῆμα ἀνεστραμμένον ἀπῶν, διὰ νὰ ἀνέρχεται καὶ κατέρχεται ἐκόλως, χωρὶς

ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑΠΑΛΗΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ: Η ΞΙΦΟΠΑΓΙΑ

ΚΟΝΟΜΑΖΕΙ ἡ Ἐπιστήμη Ξιφοπαγίαν, κατὰ τὸν ὄρον ἐν ἔθῳ κ. κ. Geoffroy Saint Hilaire (Χιρφοδύμη) τὸ φαινόμενον ἐκείνο τῆς γεννήσεως δύο ὄντων — ὄσον ἢ ἀνθρώπων ἀδελφῶν — ἀμφεφυκότων πρὸς ἄλληλα, εἰς τρόπον ὅπου νὰ ἀποτελώσιν ἓν τέρας. Ἄν εἶναι σνήθη τὰ φαινόμενα τῆς Ξιφοπαγίας καὶ διὰ τοῦτο ἔκαμεν αἴσθησιν εἰς τὸν κόσμον τὸ ἀγγελμα ὅτι ἐν Πράγᾳ ἐπάρχον αἱ συμφνεῖς ἀδελφαὶ Ρόζα καὶ Γιούζεφα Μπλάσεκ, Βοημίδες τὴν καταγωγήν, βολίσιτριαι δὲ τὸ ἐπάγγελμα.

Κατὰ τὸ 1877 πάλιν εἰς τὸ Τονοῖνον εἶχον γεννηθῆ δύο συμφνεῖς ἀδελφοί. Ὁ Πὸλ Βέρτ, ἐμελέτησεν ἐπισταμένως τὸ φαινόμενον. Ἔχει δύο κεφαλάς, τέσσαρας βραχίονας, δύο θώρακας, ἐν ὑπόγαστρον, μίαν λεκάνην καὶ δύο πόδας. Ἀνοθεν τοῦ ὀμφαλοῦ διέκονε κανεῖς δύο ὑπάρξεις, καίωθεν δὲ μίαν. Ἡ ἔνωσις τῶν δύο σωμάτων ἠρχίζεν ἀπὸ τῆς ἐκτῆς πλευρῆς, κατὰ δὲ τοὺς ἰατροὺς μέχρι τοῦ αὐτοῦ σημείου καὶ τὰ σπλάγγνα ἦσαν διπλά. Ἀηλαδὴ τὸ τέρας εἶχε δύο καρδιάς, δύο στομάχους, τὰ δὲ ἔντερά του διπλά κατ' ὄχας σνηροῦντο εἴτα εἰς ἓν.

Ἐπειδὴ ἐπρόκειτο περὶ δύο ὑπάρξεων ἀτελῶν αἰτινες σνηροῦντο κατὰ τὴν κίνησιν, τίς οἶδεν ἐκ τίνος λόγου, εἰς μίαν, εἰς τὴν μὲν ἔδωκεν τὸ ὄνομα Γιόσσι, εἰς τὴν δὲ τὸ ὄνομα Γιούζεφα.

ΑΙ ΣΥΜΦΝΕΙΣ ΑΔΕΛΦΑΙ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Ἄν εἶναι σνήθη τὰ φαινόμενα τῆς Ξιφοπαγίας καὶ διὰ τοῦτο ἔκαμεν αἴσθησιν εἰς τὸν κόσμον τὸ ἀγγελμα ὅτι ἐν Πράγᾳ ἐπάρχον αἱ συμφνεῖς ἀδελφαὶ Ρόζα καὶ Γιούζεφα Μπλάσεκ, Βοημίδες τὴν καταγωγήν, βολίσιτριαι δὲ τὸ ἐπάγγελμα.

Κατὰ τὸ 1877 πάλιν εἰς τὸ Τονοῖνον εἶχον γεννηθῆ δύο συμφνεῖς ἀδελφοί. Ὁ Πὸλ Βέρτ, ἐμελέτησεν ἐπισταμένως τὸ φαινόμενον. Ἔχει δύο κεφαλάς, τέσσαρας βραχίονας, δύο θώρακας, ἐν ὑπόγαστρον, μίαν λεκάνην καὶ δύο πόδας. Ἀνοθεν τοῦ ὀμφαλοῦ διέκονε κανεῖς δύο ὑπάρξεις, καίωθεν δὲ μίαν. Ἡ ἔνωσις τῶν δύο σωμάτων ἠρχίζεν ἀπὸ τῆς ἐκτῆς πλευρῆς, κατὰ δὲ τοὺς ἰατροὺς μέχρι τοῦ αὐτοῦ σημείου καὶ τὰ σπλάγγνα ἦσαν διπλά. Ἀηλαδὴ τὸ τέρας εἶχε δύο καρδιάς, δύο στομάχους, τὰ δὲ ἔντερά του διπλά κατ' ὄχας σνηροῦντο εἴτα εἰς ἓν.

Ἐπειδὴ ἐπρόκειτο περὶ δύο ὑπάρξεων ἀτελῶν αἰτινες σνηροῦντο κατὰ τὴν κίνησιν, τίς οἶδεν ἐκ τίνος λόγου, εἰς μίαν, εἰς τὴν μὲν ἔδωκεν τὸ ὄνομα Γιόσσι, εἰς τὴν δὲ τὸ ὄνομα Γιούζεφα.

νὰ ἐμποδίζετα ἢ παρασῶρετα ἐπὶ τοῦ ἀνέμου, καίτοι ἡ ἀνύψωσις θὰ γίνετα κατὰ τὴν πρὸ τῆς καταγίδος νηνεμίαν. Το ἀεροστάτον εἶναι ὅπως τὰ σνήθη, ἀπὸ μεταξὺν σνηρῶν, ἔχει ὄγκον 2 1/2 κυβ. μ. πληρούμενον δὲ δι' ὀδοροῦνον μόλις στοιχίζει 100 φρ. καὶ δύναιται νὰ χορημιέσῃ πολλὰς φουρὰς, διότι ἡ ὀβιδος, πλήρης ἐκρηκτικῶν ὀβιδων, βάρος 750 γραμ. κοῦμαται ἀπ' αὐτοῦ διὰ σχοινίον μήκους 18-20 μ. καὶ δὲν καταστρέφει ὀθω τὸ σφάισμα. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ἀεροστάτα αὐτὰ εἶνε ἀιχμάλωται. Ὑφνόνται δηλαδὴ δεδεμένα ἀπὸ τῆς γῆς διὰ σχοινίον καὶ μετὰ τὴν ἐνέογειάν των ἔλκονται πρὸς τὰ κάτω πάλιν.

Ἀποθηκρευμένα ὅπως εἶναι εἰς τοὺς σταθμοὺς τῶν χάλιζοβλήτων μερῶν ἐξάγονται τὰ ἀεροστάτα καὶ πληροῦνται ὀδοροῦνον ἐκ σωλήρων περιεχόντων τὸ ἀέριον ἐπὶ τοῦ μεγάλῃν πίεσιν καὶ εἰς ὄνοστην κατάστασιν. Ἐπειτα κοῦμαται ἡ ὀβιδος, ἣτις εἶναι ἐγκαρσοῦλετος, ὅπου δὲ ἡ ἐκρηξις γίνετα μέσα εἰς τὸ κενόν τοῦ χάλιζοφόρου νεφῶς.

Πρόγματι αἱ τελευταῖαι γενόμενα δοκιμαί δίδουν ἀποτελέσματα πολλὰ ἐνθάοιστα.

ὄντων νὰ ἀναπτυχθῇ πρῶτος, ὅχι βέβαια μασματικῶς, ἐνῶ τὸ ἄλλο διαγῆ καλῶς ἐν πλήρει ἀννεξείᾳ.

Ἄλλα φαινόμενα Ξιφοπαγίας ἦσαν αἱ ἐν Γαλίᾳ ἀδελφαὶ Ραδίκα καὶ Λοδίκα ἐκ τῶν ὀλοῖων ἢ μία εἶχε προσβληθῆ ἐπὶ ἀνάτον ῥοσον. Ἐπειδὴ δὲ εἶχε ἀρχίσει νὰ προσβάλλεται καὶ ἡ ἄλλη ὁ μέγας Παρισινοὺς χειροῦργος Λουαγὲν τὰς ἀπεχώρησε δι' ἐγχειρήσεως.

Ἐπίσης οἱ Σιαμαῖοι ἀδελφοὶ ἦσαν φαινόμενον ἀξιοπεριεργον ἐν τῇ Βορείᾳ Καρολίᾳ. Ἐξῆσαν ἀκετά, ἠνδροθήσαν, ἐννεμφεῖθησαν δύο ἀδελφὰς καὶ ἀπέτησαν 18 τέτρα ἀποια. Πειρίεργος ἦτον ὁ θάνατός των κατὰ τὸ 1764. Ἀπέθανον καὶ οἱ δύο κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμῆν.

Ἄς ἔθωμεν εἰς τὰς Ξιφοπαγίαις τῆς Πράγας. Ἐν πρώτοις ἔξῆσαν καὶ αὐταὶ ἀκετά ἀφῶ εἶναι σήμερον 38 ἐτῶν. Ἡ Ἐπιστήμη βεβαίωσεν ὅτι τὰ τέτρατα αὐτὰ δὲν ζοῦν πολὺ. Εἶναι δὲ τὰ ἀποτελοῦντα τὸ φαινόμενον τοῦτο ἄτομα τελειότερα τῶν μέχρι τοῦδε φανέντων. Ὄθω ἡ σωματικὴ διάπλασις καὶ τῶν δύο εἶναι πλήρης. Δύο κεφαλάς, τέσσαρες χεῖρες, δύο κορμοί, δύο λεκάνα, τέσσαρες πόδες. Ἡ σῆμφυσις εἶνε κατὰ τὴν πλευρὰν μέχρι τοῦ ἰσχίου, φαίνεται δὲ καλῆτερον εἰς τὴν εἰκόνα.

Αἱ δύο ἀδελφαὶ ἐγεννήθησαν τῷ 1873 ἐν Τάμπρο τῆς Βοημίας, ἐπεδῶθησαν δὲ εἰς τὸ βιολὶ ἀπὸ μικρῆς ἡλικίας καὶ ταξιδεύον ἐκπιθέμεναι εἰς κοινήν θέαν καὶ ἐπιδεικνύονσαι τὸ τάλαντόν των. Εἰς τὸ φαινόμενον τοῦτο παρατηροῦνται παράγματα πειρίεργα. Φαίνονται ἐν πρώτοις αἱ δύο ἀδελφαὶ ἔχουσαι τελείαν ἀνεξαρτησίαν, διάφορον πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, χαρακτῆρα διάφορον — ἡ Γιούζεφα εἶνε φλεγματικὴ, ἡ Ρόζα ζωηρὰ, ἐνεργητικὴ, νενοική, ἐκκῆκος, πνευματώδης — διάφορον μορφῆν. Ἡ μία ἔχει ἐπίοτε πρῶτον ἰσχυρόν καὶ ἡ ἄλλη φρασιολογικὴν θερμοκρασίαν, μολοῦσι κωλοφορεῖ καὶ εἰς τὰς δύο τὸ αὐτὸ αἶμα. Ἄλλ' ἐπίοτε λαμβάνει ἡ Ρόζα ἐλαχίστην δόσιν φαρμάκων καὶ μετὰ τινος ὄρας εὐρισκονται ἴσρη του εἰς τὸν σῆλον τῆς Γιούζεφας.

Τὸ κοῦρφομα τῆς περιεργείας, ποῦ ἀνεστίωσεν τὸ Βερολίνον, ὅπου μέγχις ἐσχάτων ἐπεδεικνύοντο αἱ συμφνεῖς ἀδελφαί, εἶναι ὅτι ἡ Ρόζα ἔγινε μήτηρ. Καὶ ἀπὸ τὰ σμηπιώματα τῆς κινήσεως, τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς θερμοκρασίας, τὴν στρέβλωσιν τῆς ὀρέξεως κλπ. οὐδὲν ἠνώχλησε τὴν Γιούζεφαν. Ἐδῶ οἱ ἰατροὶ ἐπελέγωσαν.

ΟΙ ΞΙΦΟΠΑΓΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΝΟΥ

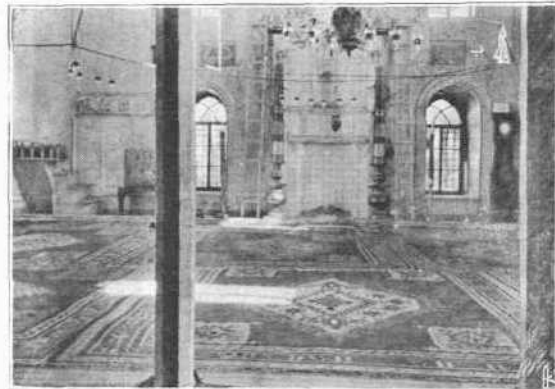

ΜΙΑ ΠΟΛΙΣ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΤΟΝ ΚΑΠΝΟΝ ΛΙΡΑ

[Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος]

ΠΡΩΤΗ ποιότης είναι το μικρότερον και ξανθότερον φύλλον, το λεγόμενον γιομπέτα και τιμάται 2-4 λίρας ή δακά, τελευταία δὲ τὰ μεγάλα και ποσόνια φύλλα. Ἀκόμη και τὰ τοίμματα τῶν φύλλων σαρωθέντα αποτελοῦν κατηγορίαν καπνοῦ και τὰ σάπια, ἅπανα ἀγοράζει ή Γερμανία.

Γύρω ή Καβάλλα, εις τὸν δόλφον γαιώδη χῶρον ποῦ έχει, είναι κατήντος ἀπὸ καπνῶ, ἀλλ' ὁ καπνὸς τὸν ὁποῖον ἐπεξεργάζονται δὲν είναι ἰδικὸς της. Ἐρχεται ἀπὸ τὴν ἀγανή πεδιάδα τῶν ἀρχαίων Φιλίππων και ἀπὸ τὰς ἐπιχωρίαις τῶν λόφων, τοὺς ὀνομαστούς Γιαζάδες. Ὅταν ἤμουν εις τὴν Καβάλλαν — μέσα Μαῦου — εἶχεν ἀρχίσει ή καλλιέργεια.

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΝΟΣ ΤΖΑΜΙΟΥ ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑΙ

και τότε ἐργάτιδες τὸν ποτίζον και πάλιν διὰ τὴν μαλακώσῃ τὸ χῶμα και οἷα οἷα τὸν μεταφέρουν ἀπὸ τὸ φυτόσιον και τὰς φριτεύουν κοντὰ κοντὰ διὰ τὴν μη μεγαλύνουν τὰ φύλλα της καπνῶς. Καί ἔπειτα ἀπὸ τὸν Ἰούνιον ἀρχίζον τὸ σπάζσιμο, ὅπερ διαρκεῖ ἕως τοῦ Ἀγροῦστου. Ἐργάτιδες και ἐργάται μαζεύουν ἕνα ἕνα τὰ ὄβρια φύλλα. Κάθε φύλλον ποῦ μαραινεται τὸ συλλέγουν και συσκευάζουν τὰ δέματα. Πότισμα ἄλλο δὲν θέλει ὁ καπνὸς ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο λέγει ὁ Ὄθωμανὸς χωρικός. Ἐκτός ἂν τὸν βορέξῃ ὁ Ἄλλᾳξ.

Ἡ ἐργασία τοῦ καπνεμποῦ ἀνίσταται εις τὴν ἀγορὰν μιᾶς παρτίδος ή πλειόνοῦ καπνοῦ, ή εις τὴν ἀποθήκην τὸν ἐπεξεργασία αὐτοῦ και ή μεταπώλησις εις τὸ ἐξωτερικόν. Διότι, ἐπάροχτος Μονοπωλίον Καπνοῦ, ἐν Τογοζία, δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε κοπή, οὔτε κατανάλωσις καπνοῦ, οὐδὲ ἐμπορεία ἐκτός τῶν ἀποθηκῶν της Régie (Μονοπωλίον). Πρὸς ἀσφάλειάν της μάμστα — οὐδεὶς βίασιμος λόγος συντρέχει —

ΟΙ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ. — ΤΟ ΔΡΑΙΟΝ ΚΤΗΜΑ ΤΟΥ Κ. ΗΑ. ΦΕΣΣΑ

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

ἐπιστάται της κλείνον με ἰδικὰ της κλειθρα τὰς ἀποθήκας τῶν καπνεμποῦ τὸ ἀπόγευμα καθ' ἐκαστήν.

Φαντασθίτε λοιπὸν τί ἀγρίως κομικὸν είναι τὴν εἰσίστασθε μέσα εις τὴν Καβάλλαν, μίαν ἀπὸ τὰς κοιτίδας τοῦ καπνοῦ και τὴν μη εἰσίστασθε τὴν καπνιστικὴν ταγιάδα Καβάλλας, παρὰ μόνον τὰ ἄπαισια τοῦ Τογοζινοῦ μονοπωλίου. Κάπνον κάπνον σὰς δίδουν ἕνα γιακά. Fleurs de yaca είναι τὸ ἐλεγκτικόν ταγιάρον.

Ἀκούσατε τώρα και μερικὰ νοῦμερα. Ἡ Κομμειριαία ἔχει ἐν Καβάλλᾳ 18-20 ἀποθήκας διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν, τετρακοσσοῦρους, ἕκαστος δὲ ὄμοιος δύνανται τὴν περιλήθῃ 80-100 ἐργάτας. Ὁ οἶκος Herzog ἀριθμεῖ ἐπίσης 20-25 ἀποθήκας τριοῦρους και πεντακοσσοῦρους. Ὁ οἶκος Μάγρο ἀριθμεῖ 4-5 μεγάλας ἀποθήκας. Τὸ Μονοπόλιον ὡσαύτως ἔχει 15 περίπου τεραστίαις ἀποθήκας. Μάθετε και κατ' ἄλλο ἀκόμη περὶ τὸν Αἰ ἀποθήκας Herzog, ὅπως και της Κομμειριαίας, ὅπως και τοῦ Μάγρο και της Régie Co-interessée des Tabacs de l'Empire Ottomanica είναι συγκεινωμέναι και ἀποτελοῦν δλόκληρον συνουσίαν, με δρόμους και τετράγωνα, με καμπάνες ἰδιαίτερες διὰ τὴν παῖσιν της ἐργασίας, και φρεσιμὸν ἀκόμη ἰδιαίτερον τῶν ἐνδιαμέσων δρόμων, εἰσεργεικώτατον ἀληθῶς. Ὑποφέρει ἀπὸ ἔλλειψιν φρεσιῶς ή Καβάλλα. Φαντασθίτε λοιπὸν τοὺς ἐργάτας τοῦ Herzog 3 χιλιάδας περίπου, θέλον

Γ. Α. ΠΡΩΤΟΠΑΣ

Ὁ θεμελιωτὴς της μεγάλης ἐμπορικῆς φήμης Γ. Α. Πρωτόπασ. Ἀπὸ τὴν Κινουσιαν καταγόμενος ἐγκατεστάθη εις τὴν Καβάλλαν πρὸ 20ετίας περίπου και ἐπαθῆν εις τὸ ἀπάρχον, κηρύξας δὲ εις τὰ καπνῶ. Τὸμα ὁ οἶκος Πρωτόπασα με βεβαίαν τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας, είναι πολυεργὴ και έχει ἐγκαταστήματα εις τὸν Βόλον, εις τὴν Διδυμῶν, εις τὴν Ἀμισσὸν. Ἐσχάτως ἴδμενος τεράστιον ἀπέμωλον ἐν Λεδαγατάς, ὅστις ἀλλοθι ἡμερησίως 1000 σάκκους περίπου, προώρισται δὲ τὴν ἐξυπηρέτησιν σημαντικὰ συμφύρονα, ἀπασχολῶν εις τὰς ἐργασίας τὸν μόνον Ἕλληνας. Ἐπίσης ἔλαβε παρὰ της Ὄθωμ. Κυβερνήσεως τὴν ἀδειαν της ἀποξηράνσεως ἐκτεταμένου ἔλους παρὰ τὴν πεδιάδα τῶν Φιλίππων. Διάνοια ἐπιχειρηματικῆς προχασεῖ αὐτὸτε ἐμπρός, χωρὶς τὴν λημονήν μέσα εις τοὺς ἀπέρους ὑπολογισμοὺς του, τὴν ρίσκην τὸ πατριωτικὸν του ὄμμα εις πᾶν ὀμογενεῖς ἔχον ἀνάγκην συνδρομῆς. Φιλογενεῖς, πατριωτικῆς ἐνθεσμῶς ἐπιμάται και ἀγαπάται ἐν Καβάλλᾳ.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΡΓΑΤΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΖΟΝΤΕΣ ΓΙΟΥΜΠΕΚΙΑ

τας ἡμερησίως ἀπὸ τέσσαρας καφέδες ἕκαστον. Ἐχομεν δώδεκα χιλιάδες καφέδες. Ἀδτούς τοὺς δίδουν δύο καφενεῖα λειτουργοῦντα μέσα εις τὴν δίοδον τοῦ Herzog. Τὸ ἐν είναι τοῦ κ. Κων. Ἀναγνώστου, τὸ δὲ ἄλλο τοῦ κ. Ματθ.

Ἐργαγέιδου. Προνομιαικῶς μόνον αὐτὰ δίδουν καφέ εις τοὺς ἐργάτας Herzog. Ὅστε κάθε ἕνα προμηθεῖν περίπου 6 χιλ. καφέδες τὴν ἡμέραν και εἰσπράττει πρὸς 8 παρτάδες τὸν καφέ, 48 χιλ. παρτάδες, ἦτοι δώδεκα λίρας τὴν ἡμέραν. Φαντασθίτε ὅτι κάθε ἕνα ἀπασχολεῖ 7-8 γκαρσόνια, τὰ ὁποῖα κουβαλοῦν ἀδιάκοπα καφέδες και δὲν προφθάνουν. Ἐτοιμάζον δὲ τὸν καφέ μέσα εις μεγάλα καζάνια.

Μεγάλας και ὠραίας ἀποθήκας ἔχει ὁ κ. Α. Δεβίδης και ὅπισθεν αὐτῶν δοθοῦνται τὸ μέγαρόν του, ὁ κ. Ε. Ἰορδάνου, ὁ κ. Γ. Πρωτόπασπας, τὸ γραφεῖον τοῦ ὁποῖου διευθύνει δεξιώτατα ὁ δραστηριώτατος φίλος μου κ. Ἀριστ. Ζαφειρίου, ὁ κ. Ἀλ. Δημητρακόπουλος, ὁ κ. Γρ. Ν. Γρηγοριάδης, ὁ κ. Κ. Κοιτόπουλος, Ζ. Σάρικας, Ε. Δουλκαριδης, Χ. Σταυρί-

δης, Στ. Φέσσα, Θ. Τζίμου, Κ. Μπαλαμπάνογλου, Κ. Λόγγος, Ζ. Ζάγος, Εἰθ. Γεωργακόπουλος, ὁ κ. Κων. Πουλίδης, Μ. Κολοκόθας, Ἀχ. Βάρδας, Ι. Κωνσταντινίδης ὁ ποιητὴς κ.λ. οἱ πλείστοι τῶν ὁποῖων ἔχουν σήμερον ἰδιόκτητη περιόχημα και πολυτελεῖς ἐπιπλορημένα μέγαρα.

Ἀισθάνεται κανεὶς ἰθνηκὴν ἐπισημάνειαν βλέπων ὅτι τὸ ἐμπόριον τοῦ καπνοῦ είναι εις χεῖρας τῶν Ἑλλήνων. Είναι ἀληθές ὅτι τοὺς μεγάλοι ξένοι οἶκοι ἐμπορευόνται ἐπίσης, ὁ τοῦ Ἐρτζοκ και Σα ὄν διευθύνει ὁ κ. Βήξ, ή Κομμειριαία Κομπανι δὲ Σαλόντζα λίμπετδ' ἦν διευθύνουν οἱ συμπαθεῖς εις τοὺς Ἕλληνας ἀδελφοὶ κ.κ. Αἰζάρος και Ἐρτζοκ Μισοραχί, και ή Ἀμέριχα Τομπάκο Κο' ἀλλὰ και οἱ τοῖς οἶκοι ἀπασχολοῦν περιόχον ἔξ χιλιάδας ἐργατῶν Ἑλλήνων.

Εἰς τὴν Δέσχην ἐκάθα τὴν τιμὴν τὴν γροσίον τὴν κοῦμαν τῶν ὀμογενῶν καπνεμποῦ: Τὸν κ. Ἀλ. Δημητρακόπουλον και τὸν νιόν του κ. Τζόν, τὸν κ. Εἰγίν. Ἰορδάνου, τὸν κ. Α. Δεβίδην, τὸν κ. Ἀνδρ. Ζίφου, τὸν κ. Αλ. Κοιτόπουλον, τὸν κ. Ἐμ. Δουλκαριδην, τὸν κ. Μ. Κολοκόθου, τὸν κ. Ἀχ. Βάρδα, τὸν κ. Ι. Κωνσταντινίδην, ποιητὴν μὲν και πατριώτην ἐνθεσμον, οὐ μὴν ἀλλὰ και καπνεμποῦ, τὸν κ. Ἡρακλ. Φέσσα, τῶν ὁποῖων ἐπεσεκέρθη κατόπιν και τὰς ἀποθήκας, ὅπως ἐπίσης ἐπεσεκέρθη και τῶν κ.κ. Κ. Λαμπροῖδου, Κ. Λόγγου, Στ. Φέσσα, Εἰθ. Γεωργακόπουλου, Ζάγου Α. Ζάγου, Χαο. Σταυρίδου, Κ. Μπαλαμπάνογλου, Θ. Τζίμου.

Μετὰ τὴν ἐργασίαν τὸν ἔνοσον τὴν ἐσεσάσσαν οἱ Καβαλλῶνται. Ὁ κ. Τζόν

ΒΙΚΤΟΡΙΑ Μ. ΤΟΚΚΟΥ

Δημητρακόπουλος ἔχει ἕνα θανάσιον κόπτερο και κόβει βόλτες ἕως τὴν Θάσσαν. Ἄλλοι καθ' ὀμίλους συγκεινωμένοι εις τὸν κῆπον τοῦ Ἡρακλέους, τὸν φημιόμενον κῆπον τοῦ κ. Ηρ. Φέσσα, τοῦ ἔακουσμένου κνηγοῦ και ψαοῦ ἔρασιτέγγου. Ἀπὸ τὴν Καβάλλαν, τὴν ξηράν, τὴν ἀχμηράν, τὴν πετροδὴν, ὁ κῆπος τοῦ Ἡρακλέους είναι ἀληθινὴ ἐκπλήξις. Τὴν δὲν έχει ἐκεῖ μέσα Ἡρακλέους και τριαντάφυλλα εις ἀπειρα χρώματα και εἶδη ἀπὸ τὴν Διδυμῶν, πανσέδες ἐκτάκτους, λεμονιές, μενεξέδες θανασιόνας, κανάκια, κότες σπανίον εἶδος και μίαν μαῖμου. Ἐστοίχισε πολλὰ αὐτὸς ὁ κῆπος και μόνον ή ἐπιμονή τοῦ ἰδιοκτῆτον ἡμποροῦσε τὴν μεταβάλλει εις κῆπον ζηλευτῶν τὸ κομμάτι ἐκεῖνο. Μέσα ἐκεῖ παρεκάθησα εις πρόγευμα πλουσιώτατον μετὰ τῶν κ.κ. Εἰγ. Ἰορδάνου, Τζόν Δημητρακόπουλου, Γ. Μπουφῆτη και Γρ. Ν. Γρηγοριάδου, διευθυντῶν της Τραπεζῆς Ἀθηρῶν, Κ. Φέσσα, τοῦ ἕπεροῦχου ἱατροῦ της Καβάλλας, Ἀνδρ. Πρωτοπαπᾶ, τοῦ ἐτέροῦ τῶν ἀδελφῶν τοῦ ὀμογενῶν οἶκου, Θ. Σπῶντη, διευθυντοῦ τοῦ πρακτορείου, Λόυδ και τοῦ Ἀδστριακοῦ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΝ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Ταχεδορομῶν, Ἰω. Κωνσταντινίδου τοῦ ἐνθεσμιώδους ποιητοῦ, Ἡρ. Φέσσα, Π. Γρηγοριάδου και τῶν ἀποτελούντων τὸ Ἑλλήν. Μελόδωρα κ.κ. Α. Λαυράγκα, Μ. Βλαχοπούλου, Μωραῖτη, Ἀλ. Κυπαρίσση. Κατ' αὐτὸ ὁ κ. Κωνσταντινίδης μὲν ἔκαμε τὴν τιμὴν τὴν ἐργίαν πρόποσον κολακευτικὴν, τὴν ἀπαγγελίην δὲ ἀμέτοχτα ποιήματά του.

Ἄλλος κῆπος, θαυμάσιος αὐτός, είναι οἱ Ἀπελόκηποι τοῦ κ. Πλ. Φέσσα. Ὁ κ. Πλ. Φέσσα είναι ὁ ἐξουπνότερος ἔμπορος της Καβάλλας. Ἀδάκτωο τῶν μαθηματικῶν ἐγκατέλειψε τὰ δυνάμια τοῦ Νεῦτοῦ και εἰς τὴν νομίζετε ἐπεδόθη; Ἐσεκέρθη, ἀφοῦ είναι τόσο καπνεμποῦ ἔχοντες ἀνάγκην εἰδῶν συσκευασίας καπνοῦ, αὐτὸς τὴν τὰ προμηθεῖν. Διέθεκε λοιπὸν τὰ ἀναγκαῖοντα κεφάλαια και σήμερον έχει ἐργοστάσιον κατασκευῆς τοιοῦτον και ἐμπορικὸν και είναι μέγας και πολὺς, μοναδικὸς εις τὸ εἶδος του.

Ὅταν δὲν είναι καιρός δι' ἀναγκαικὰς ἐκδρομὰς περὶ τὴν ὥραν τῶν μετὰ τὸ πόκερ. Ἀλλὰ τί πόκερ! Κῖβα πέντε λίρες, γελᾶς με δέκτῳ - δέκα λίρες.

ΟΙ ΝΙΠΗΤΡΕΣ ΤΟΥ ΙΜΑΡΕΤ

Μία ἐγγενὴς πρόδοκλις μου διευτυπώθη ἀπὸ τὸν κ. Εἰγίν. Ἰορδάνου: Νὰ λάβω μέρος εις γεῖμα ὕπερ παρόθετε. Παρεκαθήσομαι δέκα περίπου ἐν βλα. Ὁ σεβαστὸς πενθερός του κ. Ν. Γρηγοριάδης, πρῶτον πρόξενος της Ρωσσίας, ή ἐπίτιμος κηρία

ΕΡΓΑΤΑΙ ΕΠΕΣΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΠΝΟΝ

Εἰγίν. Ἰορδάνου, ὁ ἀοχερατικὸς ἐπίτροπος της Σάθνης ἀρχιμανδότης κ. Ἀλέξανδρος, εἰδικαίτετος κληρικὸς, ὁ κ. και ή κ. Γρ. Γρηγοριάδου και ὁ κ. Π. Γρηγοριάδης.

Τὸ γεῖμα ἦτο μὲθῶδες εις πλοῦτον και πολυτέλειαν, λαμπρὸν δὲ εις εἰθνημίαν. Μετ' αὐτὸ προσήλθον προσκληθέντες ὁ κ. και ή κ. Ζίφου, ὁ κ. και ή κ. Γ. Μπουφῆτη, ὁ κ. και ή κ. Ἀχ. Βάρδα, ὁ κ. και ή κ. Τρ. Βάρδα, ὁ κ. και ή κ. Ι. Κωνσταντινίδου, οἱ κ.κ. Ἀλ. και Ι. Δημητρακόπουλοι μετὰ τῶν ἀξιοτίμων συζύγων των. Ἐπίσης είχε προσκληθεῖ ὁ κ. Διον. Λαυράγκας, μετὰ της συζύγου, ὁ κ. Ἀλ. Κυπαρίσση μετὰ της συζύγου, ὁ κ. Βλαχοπούλος μετὰ της συζύγου του και της ἀδελφῆς της Δ^{ος} Θεοδοσιῶν, ὁ κ. Μωραῖτης κ.λ.π. Ἐπικολούθησε δὲ πρῶτης τάξεως ἐσπερίς, καθ' ἣν οἱ τοῦ μελοδωμάτου καλλιτέγχα ἐξετέλεσαν ὄραια τεμάχια, παραταθεῖσα μέχρι της 5 πρωινῆς ὥρας ἀλησμόνητος θὰ μείνη.

ΕΝΑ ΣΟΚΑΚΙ ΤΗΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Ἐχει και γυμναστήριον ή Καβάλλα, προῦποθεῖτε δὲ τοῦτο τὴν ἔπαρξιν Γυμναστικοῦ Συλλόγου. Προῦγματι ἐπάγει τοιοῦτος, ἀλλὰ χάρις εις τὴν λογικὴν τῶν Τοῦρκων δὲν εἶμαι εις θέσιν τὴν εἶπω πὸς ὀνομάζεται. Εἰς τὴν φήρμαν τοῦ Συλλόγου

γαλλισί, επειδή ονομάσθη «Αθηνά» ο σύλλογος κατά πρώτον, έγραψαν «Μίνερα». Κάποιος τούρκος βάλ-
ληλος άγροών την γαλλικήν τὸν ανέγνωσε μανέθρα.
— Νέ βιάο Μανέθρα, εφέντιμ; Τὸν εγγάλασε τὸ
ταρβέλο. Τί σχέση έχει ὁ γυμνασιακὸς σύλλογος μὲ
τὴν Μανέθρα; «Ολίμς!» Απαγορεύεται.

Ἐγραψαν τότε εἰς τὰ χαρτιά των μὲ λατινικοὺς
χαρσακίους «ΑΘΗΝΑ».

— Νέ βιάο Ἀτήνα, εφέντιμ; «Ολίμς!»

Εἰς τὸ κεφάλι τοῦ Τούρκου βυαλλήλου ἐνεφρολοζώ-
ροι κάποια ὑπόνοια μυστικοῦ δεσμοῦ μεταξὺ τοῦ
γυμνασιακοῦ συλλόγου Καβάλλας καὶ τῶν Ἀθηνῶν.
Τὰ ἴδια ἔπαθαν καὶ μὲ τοὺς «Φύλιππους». Εἶχον εἰς
τὴν σφραγιδά των τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον.

— Βγάτε τον τζάνουμ. Τί έχει νὰ κάμη ὁ Ἀλέ-
ξανδρος μὲ τὸν σύλλογόν σας;

Ἀλλὰ τέλος πάντων λειτουργοῦν τὸ σωματεῖον αὐτὸ
μὲ πρόεδρον τὸν κ. Ν. Σεράρογλου, δραστήριον καὶ προο-
δεύει. Γυμναστής ὁ κ. Γ. Παπαχριστοδούλου.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ Καβάλλα δὲν διαφέρει τῶν ἄλλων
τουρκοπόλεων. Σκολιά
δρομάκια, στενά, ἀκανό-
νιστα, σπῆνια περιόρον
καὶ ἀκανονίστου σχήμα-
τος, δεκαοχτοσουλῆ.

Ἄλλοι δὲν ἔζησαν εἰς
τὴν Τουρκίαν μίαν ἡμέ-
ραν δὲν γνωρίζον τὴς
δεκαοχτούρας. Εἶναι που-
λιὰ ὁμοιάζοντα πολὺ μὲ
περιστέρια ἢ ἀκοιμῆστον
μὲ ἀγοιστρούρανα,
ζῶντα δὲ κατ' ἀγέλας, εἰς
ὅλα τὰ μέρη τῆς Τουρ-
κίας, ὅπου, ὡς γνωστὸν,
κατ' ἐξοχήν τὰ ζῶα, σκύ-
λοι, πτηνὰ, πελαγοῦ, ταῦ-
ρον, βόνασι κ.λ. ἀπολαύ-
ουν ἀνυλίας, ἐν ἀντιθέσει
πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους
ἀνθρώπους. Ὅπως τὰ
περιστέρια ἀδαιεῖται
φλαροῦν μὲ ἐκείνο τὸ
«γούτον γούτον» καὶ ἡ
δεκαοχτούρα φλαροῦ ἀεγνάως
καὶ νομίζει κανεὶς ὅτι λέγει
«δεκαοχτού — ὄχι ὀκτού».

Ἐπὶ τὸν ἄλλον τὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα
καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

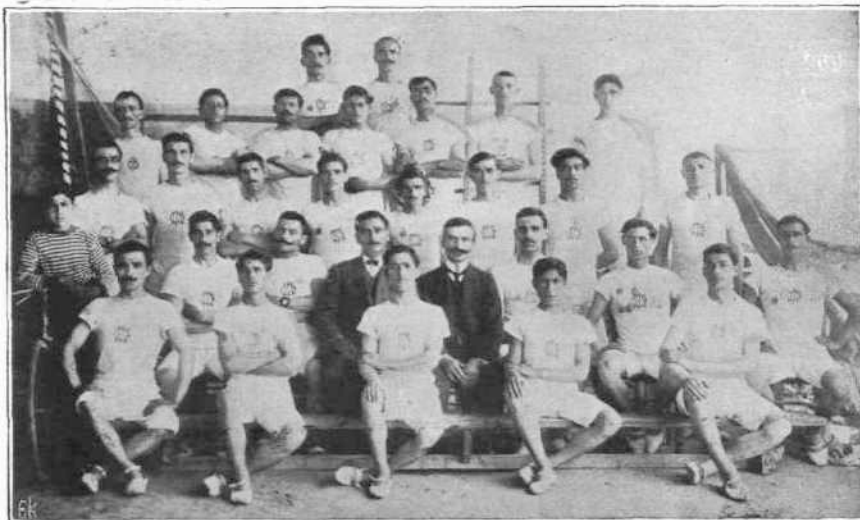
καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

ΕΝΑ ΕΞΟΧΙΚΟΝ ΠΡΟΓΕΥΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΗΠΟΝ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΑΘΛΗΤΑΙ ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑ, ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙ «ΦΙΛΙΠΠΟΙ», ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ Κ. Ν. ΣΕΡΑΡΟΓΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝ

Ο ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑ, ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΚΗΠΟΣ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

καὶ μία ὥραία παρᾶδο-
σις σχετικὴ μὲ τὴν δεκαο-
χτούρα. Ἦσαν, λέγει ἡ
παράδοσις, κάποια ἡ
βασιλίσα καὶ ἡ κόρη τῆς,
πανεύμωρον οἰκοποῦλα,
ἡ ὅποια ἤγάπα πωχρὸν
καὶ ἐξ ἀσήμερον οἰκογε-
νεῖας νέον. Ὡς εἰκόσ, ἡ
κόρη δὲν ἐτόλμα νὰ εἴπῃ
ἴτιοτε περὶ τοῦ ἔρωτός
τῆς, συνεπὸς οὐδὲ κἄν
νὰ σκεφθῆ περὶ ἐνδοσεῖς
των ἡδόνων. Ἡ μητέρα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν καλὸν
ἀνακαλύπτει τὸ πρᾶγμα
κατὰ καιροὺς ἐξέμωρε
δεκαοχτὼ ψωμιά ἅπανα
ἐμοίραζε εἰς τοὺς πτω-
χοὺς. Μίαν ἡμέραν λοι-
πὸν ἡ οἰκοποῦλα ἐπι-
φληθεῖσα τῆς ἀπροσεξίας
τῆς μητρὸς τῆς, ἐκλεψε
ἀπὸ τὰ 18 ψωμιά δέκα

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΟΥ ΑΔΗ

(ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΑΡΑΒΙΚΟΝ)

ΗΜΕΡΑΝ τινὰ ἐν τῇ πόλει Λαμασῶ τῆς Βαγδάτ, ὅπου κατὰ τὰς Μου-
σουλμανικὰς παραδόσεις θέλει σταντηθῆ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ
ἄνθρωπος ἐν τῶν σημείων τῆς συντελείας τοῦ κόσμου, ἐκάθητο εἰς τὸ ἐργα-
στήριόν των, ὁ Μουσταφάς, ἀνήρ ὄμιμον ἡλικίας, ἀσχημος, παρὰ τὴν θύ-
ραν κατ' ἴκον μακρὸν ταμποῦκιον καὶ ὁ Ἄλῆς, νεαρότατος, ἐργαζόμε-
νος ἐντός. Ἀπειθύνοντες πρὸς τὸν Μουσταφάν ἔλεγεν:

— Ὁ ἔρωσ εἶνε παράδοξον πρᾶγμα. «Ἡ καρδιά ὁδηγεῖ καὶ ὁ ἄνθρω-
πος ἀκολουθεῖ». Μὰ τὴν μνήμην τῆς μητρὸς μου, δὲν εἶδον τὸ πρόσωπόν
τῆς ἄλλὰ μοὶ φαίνεται ὥραία ὡς ἡ ἀγῆ τῆς ἀνοίξεως, ὡς τὸ ῥόδον
τῆς Ἰερουζῆ.

— Δὲν ἐνόησ τὸ πάθος σου βλέπει γυναῖκα διερχομένην πρὸ τοῦ
ἐργαστηρίου σου, τὸ βλέμμα τῆς τυχαίως σταματᾷ ἐπάνω σου, καὶ ἀμέ-
σως καταλαμβάνεται ὑπὸ σφοδρῷ ἔρωτος διὰ πρόσωπον κεκαλλυμμένον,
ὅπερ πιθανὸν νὰ εἶνε βλογαρμένον ἢ οὐτιδωμένον ἢ γαλακτωμένον.

— Ἡ καρδιά ὁδηγεῖ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀκολουθεῖ ἀπεκρίθη φιλοσο-
φικῶς ὁ Ἄλῆς, ἐξακολουθῶν νὰ γεμίζῃ σταγόνα - σταγόνα μὲ ῥοδόστα-
μον ἐν ἀγῶνι τρυγῶνος ῥωτημένον διὰ βελόνης.

— Ἡ εἰρήνη μαζί σου, ἀπήντησε ὁ Μουσταφάς

ΤΟ ΚΑΛΥΝΤΗΡΙΟΝ ΣΑΣ ΚΥΡΙΑΙ ΜΟΥ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Εἰκονογραφημένης» μὸς ἔκαμ' ἐπὶ τὴν τιμὴν τῆς ἀναθεῖσης τοῦ καλλυντήριου τῶν συνδρομητῶν τῆς. Τὴν εὐχαριστοῦ ἔγκαρδιως καὶ σὰς βεβαίως ὅτι θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς τιμῆς καὶ τῆς μεγάλης ἀποστολῆς ἢ μὸς ἐνεπιστεῦθη.

Παίζει σπουδαίον ρόλον, εἰς τὴν ζωὴν τῆς γυναικὸς τὸ καλλυντήριον καὶ ἀνεκὰθεν ἰσηρῶς τοῦτο τὸ μείζονος προσοχῆς γυναικῶν διαμέρισμα. Ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων θὰ εἴδομεν τὰς ὁμορφύλους μᾶς ἀσχολουμένας εἰς τὴν λατρίαν τῆς καλλονῆς, εἰς τὴν περιποίησιν τοῦ δερμάτος, τῶν ὀφθαλμῶν, τῶν χειλέων, τῶν χειρῶν κ.λ.

Πράγματι τὸ δέγμα εἶναι ἐν, — ἂν μὴ τὸ σπουδαιότερον — ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ὄργανα τῆς σωματικῆς μᾶς οἰκονομίας. Αὐτὸ ἐνεργεῖ τὰς ἐκκρίσεις καὶ τὴν ἀθλὸν διατονῆν. Ἀνάγκη λοιπὸν χάριν τῆς ὑγείας, αὐτῆς τῆς ζωῆς, νὰ διατηρηθῇ κανονικῆ ἡ λειτουργία αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὸ δέγμα κυρίως, καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τὸ δέγμα τοῦ προσώπου ἔξαγτάται ἡ καλλονή. Ἄρα ἡ διατήρησις αὐτοῦ εἰς καλὴν κατάστασιν εἶναι τὸ σπουδαιότερον κεφάλαιον τῆς ὑγιεινῆς τοῦ κάλλους. Πράγματι λέγομεν ὡραία μίαν γυναῖκα ὅταν ἔχη δέγμα λευκόν, λεῖον, μαλακόν, δροσερόν, ροδόχρουν. Βλέπετε λοιπὸν τί σημασίαν ἔχει δι' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας τὸ νὰ γνωρίζωμεν νὰ περιποιούμεθα καὶ νὰ διατηροῦμεν τὸ δέγμα μᾶς. Ὅσον τὸ δέγμα, τοιάδε καὶ ἡ καλλονὴ ἢ ἀκριβέστερον οἷα ἡ ὑγεία τοιάδε καὶ τὸ δέγμα. Διότι ἡ καλλονὴ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μίαν ἀντανάγκασιν τῆς σωματικῆς εὐεξίας.

Ἄς μάθωμεν τί ἐστὶ δέγμα τὸρα. Σύνκειται τὸ δέγμα ἀπὸ δύο μερῶν ἀπὸ τὸ χόριον ὅπερ εἶναι τὸ κυρίως δέγμα καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιδερμίδα ἥτις περιβάλλει αὐτὸ, ἔχουσα ὡς ἔξωφύλλον τὰς τρίχας καὶ τοὺς ὄνυχας. Εἰς τὸ δέγμα εὑρισκόμεν δύο εἶδη ἀδένων τῶν ἰδρωτοποιῶν, οἷτινες ἐκκρίνουσιν τὸν ἰδρῶτα καὶ τὸν ὀπίουον τὰ στόμια διακρίνομεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ διὰ γυμνῶν ὀφθαλμῶν, τὰ ὀνομάζομεν δὲ πόρους, καὶ τοὺς σημηματογόνους, οἷτινες ἐκκρίνουσι σημηματοδὴ οὐσίαν καὶ τῶν ὀπίουον τὰ στόμια ἐκβάλλουσιν εἰς τὰς τρίχας τῶν τριχῶν. Μετὰ τὸν ὑποκειμένον μερῶν τοῦ σώματος μᾶς τὸ δέγμα συνδέεται διὰ τοῦ κατόπιν αὐτοῦ εὐρισκόμενον ὑποδορεῖον συνεκτικῶ ἰσθῶ.

Τὸ χόριον εἶναι μίᾳ μεμβρᾶνι ἐλαστικῆ λευκῆ, ἔχουσα πᾶχος διάφορον κατὰ τὰ διάφορα σημεῖα τοῦ σώματος, φέρουσα δὲ ἐπὶ τῆς ἔξωτερικῆς ἐπιφανείας δύο εἶδη θηλάδων, νευρικῆς καὶ ἀγγειώδους. Αἱ νευρικαὶ καὶ θηλαὶ εἶναι κυρίως τὰ ὄργανα τῆς ἀφῆς. Τοῦναντίον ἡ ἐπιδερμὶς καλύπτει τὴν ἔξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δερμάτος, ἀλλὰ δὲν ἔχει οὐτε ἀγγεῖα, οὐτε νεῦρα καὶ σύνκειται μόνον ἀπὸ ἐπιθηλιακὰ κύτταρα, χωριζομένη εἰς δύο στιβάδας, τὴν κερατοειδῆ, ἐντελῶς ἐπιπολεῖαν καὶ τὴν κατὰ βάθος βλεννώδη ἢ Μαλιγιανήν. Δι' ἰσχυροῦ μηχανικοῦ ἢ χημικοῦ ἐρεθισμοῦ δυνάμεθα νὰ ἀποχωρήσωμεν ἀλλήλων τὰς δύο ταύτας στιβάδας. Διὰ τὴν ἀντιληφθῆτε τὸν χειρισμὸν τοῦτον παρατηρήσατε τὰς φλυκταινάς τῶν ἐγκαυμάτων ἢ τοῦ ἐκδορίου. Μεταξὺ τῶν δύο στιβάδων μεσολαβεῖ ὁ ἄερας.

Ἡ κερατοειδὴς στιβάς εἶναι ξηρὰ καὶ σκληρὰ καὶ συνίσταται ἐκ νεκρῶν κυττάρων. Ἀπὸ τὴν καλὴν δὲ κατάστασιν ἀκριβῶς αὐτῆς τῆς στιβάδος ἔξαρτάται ἡ καλλονὴ μᾶς, κυρία μου. Φθείρεται διηνεκῶς ἡ κερατοειδὴς αὕτη στιβάς καὶ ἀνανεοῖται διὰ τῆς κάτωθι πρὸς τὸ δέγμα ἐπιφανείας.

Ὅλαι λοιπὸν αἱ προσπάθειαι μᾶς ἀφοροῦσι τὸ νὰ μὴ βλάπτεται ἀκριβῶς αὕτη ἡ στιβάς τῆς ἐπιδερμίδος. Προσοχὴ πρῶτον ἀπὸ τὴν παρατεταμένην ἐπίδρασιν ἐπ' αὐτῆς τοῦ ὕδατος. Πράγματι τὸ ὕδωρ τὴν ἐξογκώνει καὶ τὴν καθιστᾷ τραχεῖαν. Διὰ τοῦτο κατὰ τὰς διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ δερμάτος πλύσεις τὸ ὕδωρ πρέπει νὰ ἀπομάσσηται τάχιστα.

Ἡ Μαλιγιανὴ στιβάς εἶναι μαλακὴ καὶ ἰσχυρὰ καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλεται ἡ χροιά τοῦ δερμάτος. Ὅντως ἐν αὐτῇ τῇ στιβάδι ἀθροίζεται χρωστικὴ ὕλη, ἥτις καὶ δίδει τὸ διάφορον χροῖμα εἰς τὰς διαφόρους φυλάς.

Ὁ χρωματισμὸς τοῦ δερμάτος ἐμφανίζεται μετὰ τὴν γέννησιν. Δὲν γεννᾶται τις μετὰ τὸν χαρακτηριστικὸν χρομᾶ του. Ὁ Ἄραφ γεννᾶται λευκὸς καὶ μὲν ἀπὸ τῆς τρίτης ἡμέρας τῆς ζωῆς τὸν παρουσιάζεται ἐπὶ τῆς ἄλλο τοῦ μαστοῦ ὁ βαθὺς χαρακτηριστικὸς του χρωματισμὸς, ὅστις βαθμῶν ἐκτείνεται τὴν πεμπτὴν ἡμέραν καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δερμάτος.

Ἡ διαφορά τοῦ χρωματισμοῦ εἰς τὰς διαφόρους φυλάς ὀφείλεται εἰς τὴν μεγαλιτέραν ἢ μικροτέραν ποσότητα χρωστικῆς οὐσίας, ἢν περιέχει ἡ Μαλιγιανὴ στιβάς. Εἶναι λοιπὸν εὐκόλον διὰ διαφόρων μέσων νὰ ἀυξήσωμεν τὴν χρωστικὴν ὕλην. Ἐπίσης διὰ τῆς παρατεταμένης εἰς τὰς ἡλικίας ἀκτίνες ἐκθέσεως τὰ χρωματιστικὰ κύτταρα ὑφίστανται ὑπερτροφίαν καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλομεν τὸ κοινὸς μαύρισμα.

Ἄς ἐξετάσωμεν καὶ τὴν τρίχα ἐπ' εὐκαιρίᾳ, τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐξόστημα τῆς ἐπιδερμίδος, διὰ τὴν λαμβόμεν μίαν γενικὴν ἰδέαν, πρὶν εἰσελθόμεν εἰς τὰς λεπτομερεῖας. Ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἔξω τῆς ἐπιδερμίδος στελέγους καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ δέγματι ῥιζῆς τῆς. Εἶναι ἐλαστικὴ καὶ ἐλακωμένη ἐπιμηκνύμενη κατὰ τὸ τρίτον τοῦ μήκους τῆς. Εἶναι ὁμοῦ καὶ πολὺ ὑγροσκοπικῆ, καὶ γίνεαι τὴν ὑγροσκοπικότητα τῆς χάρις μόνον εἰς τὴν λιπαρὰν οὐσίαν ἢν ἐκκρίνουσιν οἱ σημηματογόνοι ἀδένες. Πρέπει ἀκόμη νὰ γνωρίζωμεν ὅτι δὲν φέρεται ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ δερμάτος ἢ τοῦ χροῖ, ἀλλὰ μεσολαβεῖ περιβάλλοντά τι, ὅπερ ὀνομάζεται θήρη, ἔχον κυλινδρῶν σῆμα, μαλακώτερον δὲ ὄν κατὰ τὸ κατώτερον μέρος καὶ μάλλον ἐξογκωμένον. Τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς τρίχας ὀνομάζεται βολβός. Εἰς τὴν ἄκρην τῆς τρίχας διανερῶσιν οἱ σημηματογόνοι ἀδένες, τῶν ὀπίουον τὸ σημεῖον, λιπαρὰ οὐσία, εἰσδύει εἰς τὴν θήρη.

Τὸ στέλεχος πάλιν τῆς τρίχας ἀποτελεῖται ἐκ δύο οὐσῶν, τῆς φλωῶδους ἔξωτερικῆς καὶ τῆς μυελώδους ἔσωτερικῆς. Καὶ ἡ μὲν πρώτη περιέχει χρωστικὴν οὐσίαν, εἰς ἣν ὀφείλεται καὶ τὸ χροῖμα τῆς τρίχας, ἡ δὲ μυελώδης οὐσία δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς μικρὰς τρίχας, δηλαδὴ τὸν χνούν, ὅστις περικαλύπτει ὅλον σχεδὸν τὸ σῶμα.

Τὸ δέγμα λοιπὸν χάρις εἰς τὰ ἄπειρα ἀμοιρῶρα ἀγγεῖα τοῦ χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν διατήρησιν τῆς θερμοκρασίαν μᾶς, διὰ δὲ τῶν ἰδρωτοποιῶν ἀδένων τοῦ ἐκκρίνει τὸν ἰδρῶτα, ὅστις περιέχει ὕδωρ, ὀξέα τινὰ, μαγειρικῶν ἄλας, προϊόντα ἀφαιερισμοῦ καὶ λίπος. Διὰ τοῦτο δυνάμεθα νὰ εἰπομεν ὅτι ἐνίοτε τὸ δέγμα ἀντικαθιστᾷ τοὺς ψεφρούς. Εἶναι ὁμοῦς χρησιμωτάτη ἡ ἐκκρίσις αὐτῆ διότι ἐμποτίζει τὸ δέγμα καὶ δίδει εὐρεστον ἀφῆν εἰς τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. Εἰς τὴν ἐφίδρωσιν αὐτὴν ὀφείλεται ἡ δροσερότης τοῦ δερμάτος καὶ αὐτῇ ἡ ἐφίδρωσις καὶ ἐξάτμισις ἀποτελοῦν τὴν ἀθλὸν διατονῆν μᾶς.

Ἄφ' ἑτέρου οἱ σημηματογόνοι ἀδένες μετὰ τὴν λιπαρὰν ἐκκρίσιν τὸν καθιστοῦσιν ἀλάτῳ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δερμάτος, ἀδιάφορον, διατηροῦν μαλακὰς τὰς τρίχας, καὶ ἐν γένει προφυλάσσουν τριχὰς καὶ ἐπιδερμίδα ἀπὸ ἔξωτερικῆς ἐπιρροῆς. Μίαν ἄλλην ἰδιότητα ἀκόμη ἔχει τὸ δέγμα τὴν ἀπορροφητικὴν. Καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλεται ἡ δι' ἐντρίβων ἀπορροφῆσις φαρμάκων καὶ ἐνίοτε ἡ δι' ἀπορροφῆσεως βαφῶν δηλητηρίασις.

Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον, τὸ τῆς καθαριότητος. Ἐχομεν πάρα πολλὰ μέσα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ δερμάτος, ἀλλ' ἡ καθαριότης παίζει τὸν πρῶτον ρόλον. Πράγματι ἡ δι' ὕδατος καὶ μόνου ὕδατος καθαριότης τῶνὸν τὸ δέγμα καὶ τὸ στερεοποιεῖ κατὰ τὴν σύστασιν, παρασύρει τὰ ἐπιδερμικὰ λεῖψα καὶ ἐπιταχύνει τὴν θέρμην. Δεόν ὁμοῦ νὰ βράζηται προηγουμένως τὸ ὕδωρ, εἶναι δὲ καὶ τὸ βροχίνον ὕδωρ καταλλήλοτερον. Κυρίως ἀκατάλληλον ὕδωρ εἶναι τὸ τῶν φρεάτων καὶ ἐν γένει πᾶν ὕδωρ ἀρρητικόν, ὅπερ δύννασθε νὰ ἐνοήσητε ἅμα ἴδητε ὅτι δὲν διαλλεῖ τὸν σάπωνα εὐκόλως. Ἄν δὲν ἔχετε ἄλλο ὕδωρ, παρὰ μόνον φρεάτειον πρέπει νὰ προσθέτετε ἐντὸς αὐτοῦ ὀλίγην ἀμμωνίαν ἢ ὀλίγον βόρκα.

Τὸ δέγμα πρέπει νὰ πλύνεται ὅλον καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ κάμνεται γενικὰς πλύσεις ἢ λουτρά. Ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον δὲ καὶ τὰς χεῖρας δέον δις τῆς ἡμέρας νὰ ἐνεργηθῇ πλύσις, μίαν τὴν πρῶταν μὲν σιγῶν ὅσον ἀπὸ τὸ κρεββάτι καὶ μίαν τὴν ἐσπέρασ πρὶν πλαγιάσετε. Καὶ τὸ μὲν πρῶτὸ ἢ πλῆσις δέον νὰ γίνεται διὰ ψυχροῦ ὕδατος, τὸ δ' ἐσπέρασ διὰ θερμοῦ.

Ἦως θὰ ἔπρεπε νὰ προτιμῶμεν τὸ θερμὸν ὕδωρ διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ δερμάτος ἀπὸ τὸ ψυχρὸν, διότι εὐκόλωτερον διαλλεῖ τὰς λιπαρὰς οὐσίας καὶ ἀποκαθαίρει τὰς ἀκαθαρσίας τοῦ δερμάτος, μαλακίνει δὲ καὶ λευκαίνει τὸ δέγμα. Ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ πάλιν ἀποσκληρύνει τὰ εἰς τὸν ἀέρα ἐκτεθειμένα μέρη τοῦ δερμάτος, τοῦθ' ὅπερ ἴδια ἐπὶ ἀνάγκης διὰ τὴν ἀνοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιρροῆς, διατηρεῖ δὲ καὶ τὴν σωματικὴν σύστασιν αὐτοῦ. Ἄλλως τε τὸ θερμὸν ὕδωρ, ἐν ὄρα χειμῶνος, ἰδίᾳ, προξενεῖ σαφῶς εἰς τὸ δέγμα ὀχληροτάτας. Μόνον εἰς τὰς κυρίας αἰτίας ὑποφέρουσιν ἀπὸ ἐλαφρῶς συμφορήσεως τοῦ πρόσωπου καὶ εἰς τὰς ἐρυθρώσεως μετὰ τὸν παραμυθισμὸν, εἰς τὰς παχυσίνας ἀπὸ ἐρυθρήματα καὶ ἀκμᾶς συμβουλεύω σιγὰ πλύσεις μετὰ πολὺ θερμοῦ ὕδατος.

Πρέπει νὰ σὰς ἐξηγήσω τοὺς σπουδαιότερους λόγους, οἱ ὅποιοι ἐπιβάλλουσιν ἐπιτακτικῶς τὴν ἀπόλυτον καθαριότητα τοῦ δερμάτος καὶ ποῖαν σέβειν ἔχει αὐτὴ μετὰ τὴν καλλονῆν. Ὅλα τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δερμάτος στόμια τῶν σημηματογόνων καὶ ἰδρωτοποιῶν ἀδένων ἐκκρίνουσιν ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος διαφόρους οὐσίας, προϊόντα τῆς διαφθορῆς, δηλαδὴ τῆς ἐναλλαγῆς τῆς ὕλης, ἥτις συντελεῖται μέσα μᾶς. Αἱ περισσότεραι εἶναι οὐσίαι λιπαραὶ, ἢ ὄξωσι καὶ ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος παραμορῆν τῶν τῆν βλάπτει. Ἄλλαι ἐρεθίζουσιν τὸ δέγμα, ἄλλα γίνονται ἀφορμὴ νὰ κατασκηνοῦσιν ἐπὶ τοῦ δερμάτος μικροβία, ἀτανα εἰσδύοντα διὰ τῶν πόρων εἰς τὸ δέγμα προκαλοῦν ἐρεθισμούς, ἰδίᾳ δὲ φλόγους τοῦ θυλάκου τῆς τρίχας, ἥτις εἶναι ἡ ἀρετηρία τῶν δερματικῶν παθήσεων, ἐξανθημάτων κ.λ.λ.

Μένει τώρα νὰ μάθωμεν τὸ καλῆτερον μέσον τῆς καθαριότητος ὑπὸ ἐπιστημονικῆν ἔποσιν, ποῖος ὁ προτιμώτερος σάπων, νὰ μάθωμεν πῶς πρέπει νὰ κάμνωμεν τὰ λουτρά μᾶς, πῶς διατηροῦμεν τὰς ὡραίας χεῖρας, πῶς διατηροῦμεν στεγρὰν καὶ ζωηρὰν καὶ δροσερὰν τὴν σάρκα καὶ ἔπειτα θὰ ὀμιλήσωμεν περὶ ὑγιεινῆς τοῦ πρόσωπου, περὶ οὐτιδῶν καὶ ἐξελειφῶς τῶν, περὶ χροῖματος καὶ ὠχρότητος τοῦ πρόσωπου, περὶ ὑγιεινῆς τῶν χειλέων, περὶ ἐξελειφῶς τῶν ἐφηλίδων, τῶν ἀκμῶν (πιτυλάδων, πανάδων καὶ μπιμπικιῶν) περὶ πιτυριώσεως τοῦ πρόσωπου, περὶ ποδῶρος, περὶ ψυμμυθῶν, περὶ ὑγιεινῆς καὶ καλλωπισμοῦ τῆς κόμης, περὶ τριχοπώσεως, περὶ καθαρισμοῦ τῆς κεφαλῆς, περὶ κοσμητικῆς τῆς κόμης, περὶ λευκάνσεως τῆς κόμης, περὶ βαφῶν, περὶ πολυσαρκίας καὶ περὶ ἰσχνότητος.

Καὶ διὰ νὰ σὰς φανῶ ἀκόμη περισσότερον χρήσιμος, ἐκεῖ ποῦ θὰ σὰς κάμνω λόγον περὶ ἐκάστου κεφαλαίου, περὶ θεωρητικῶν τῶν ἐφηλίδων, παραδείγματος χάριν, θὰ σὰς παραθέτω καὶ ἀπὸ μίαν δύο συνταγὰς λατρικῆς. Ἐχο δλόκληρον τὴν συλλογὴν περιφρονῶν Γάλλου δερματολόγου καὶ θὰ σὰς οερβίω συνταγὰς Lait Virginal (παρθενοῦ γάλακτος) διὰ τὴν μαλακότητα τοῦ δερμάτος καὶ διὰ τὰς πανάδας καὶ διὰ τὰς ἀκμᾶς καὶ διὰ τὴν ἐρυθρότητα τῆς οὐτιδῆς, καὶ διὰ τὰς χιονίστρας τῶν ἄκρων (ὄτων, ῥινός κ.λ.) καὶ διὰ τὰς οὐτιδᾶς καὶ διὰ τὴν πιτυρίδα καὶ διὰ τὴν σημηματοδωρίαν, καὶ διὰ τὰ σκασιματα τοῦ πρόσωπου καὶ διὰ τὸ ἐκζεμα καὶ διὰ τὴν σκιρτὴν σάρκα καὶ διὰ τὴν τριχοπώσιν καὶ διὰ τὴν ἀτάλειπν τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ πρόσωπου καὶ διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ αἵματος καὶ διὰ τὴν ἀναμίαν, καὶ διὰ τὸ σνάγι καὶ διὰ τὴν δυσσομίαν τοῦ στόματος καὶ διὰ τὴν περιτοχίαν τῶν ὀδόντων, τῶν χειλέων καὶ διὰ τὴν ἐξάλειπν τῶν ἀκροχορδῶν (χρεατοεληθῶν) καὶ διὰ τὴν ὑπερῖδρωσιν τῶν χειρῶν, ποδῶν, καὶ διὰ τοὺς κάλους, καί, καί, καί... Ἄλλὰ περὶ αὐτῶν προσεχῶς.

ΟΙ ΝΕΚΙ ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙ ΜΑΣ

Γ. ΣΤΡΕΪΤ Πρεσβευτῆς ἐν Βιέννῃ

ΑΘ. ΡΩΜΑΝΟΣ Πρεσβευτῆς ἐν Παρισίῳ

ΙΩ. ΓΕΝΑΪΔΙΟΣ Πρεσβευτῆς ἐν Λονδίῳ

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠ' ΟΛΑ

Η ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

Ὅπως προαναγγεῖλαμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον τευχὸς μᾶς, ἀπὸ τοῦ προσεχῶς Νοεμβρίου ἢ «Εἰκονογραφημένη» θὰ ἐπισκέπτεται τοὺς συνδρομητὰς τῆς, ὄχι πλὴν μίαν φοράν τὸν μῆνα, ἀλλὰ κατὰ δεκαπενθήμερον.

Καὶ ἡμεῖς μὲν ἐτοιμαζόμεθα. Εἰς τὸ Τοπογραφεῖον μᾶς καταρτίσθη ἴδιον τμήμα διὰ τὴν στοιχειοθέτησιν καὶ ἐκτύπωσιν τοῦ τευχῶς, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὸ βιβλιοθετεῖον μᾶς. Ἐκαστον τευχὸς ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἓν δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς θὰ περιλαμβάνη εἰς εἰκόνας καὶ ἀρθρα ἐπικαιρα τὰ γεγονότα τοῦ ἀντιστοιχοῦ δεκαπενθήμερου, ὅτω δὲ τὸ πρῶτον τευχὸς ἐκαστοῦ μηνὸς μετ' ἡμερομηνίαν 15 θὰ κυκλοφορῆ τὴν 20 τὸ δευτέρον μετ' ἡμερομηνίαν 30 ἢ 31 ἴδιου θὰ κυκλοφορῆ εἰς τὰς 5 τοῦ ἐπιμένου μηνός.

Εἶναι προφανές ὅτι, τοῦτο γίνεται, διότι θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, μόνον ἀπὸ κλεισι ἐκαστον δεκαπενθήμερον νὰ θέτωμεν ἐπὶ τοῦ πωλητοῦ τοῦ φύλλον, διὰ τὸ ὅπου πάλιν τὴν ἐκτύπωσιν, τὸ στέγνωμα, τὸ σατινάρημα, τὴν βιβλιοδέτησιν καὶ τὴν διεκπεραίωσιν χρειάζονται πέντε ἡμέραι.

Μένει τώρα καὶ οἱ συνδρομητὰς τῆς «Εἰκονογραφημένης» νὰ δεῖξουν τὴν στοργὴν τὸν καὶ τὴν ἀγάπην τὸν, διευκολύνοντας ἡμᾶς εἰς τὰς δαπάνας μᾶς, αἰτίνας ἢν διπλασιάζονται. Δὲν τοὺς ζητοῦμεν αὐξήσιν τῆς συνδρομῆς, τοὺς παρακαλοῦμεν νὰ μὴ περιμένουν νὰ τοὺς ὑπενθιμώσωμεν τὴν συνδρομὴν τῶν, πρᾶγμα τὸ ὅπου καὶ χρέμη καὶ χρόνον ἀπαιτεῖ καὶ νὰ μᾶς ἐμβάζουν ἐγκλίρας τὰ δικαιώματά μᾶς. Μία δυσκολία εἶναι ποῦ μᾶς στέλλουσιν μερικὸν ἐκ Κύπρου καὶ Γαλλικῶν ἀποικῶν ἐπιταγὰς τῶν ἔγχωρῶν ταχυδρομῶν αἰτίνας δὲν ἐξεργυρῶνται ἄλλο. Ἄλλη ποῦ μᾶς στέλλουσιν τὰς κληρικὰς ἐπὶ Βέρνης, Λίβαρου κ.λ. καὶ εἰμεθα ἡγχαρισμένοι νὰ τὰ διδώμεν εἰς τὰς Τραπεζὰς πρὸς εἰσπραξίαν μετ' ἀκριβῆν προμήθειαν καὶ μετ' ἀκρωτέρας ἐνός μηνός. Ἐπίσης αἱ τραπεζικαὶ ἐπιταγαὶ πρέπει νὰ εἶναι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἡμετέρου δευθυντοῦ κ. Α. Βρατσάνου, ὅχι δὲ τοῦ Περιούχου. Ὅστε τοκομερίδια νὰ μᾶς στέλλουσιν ἔξωθεν ἔμλογωθῶν, διότι οἱ ἀργυραποδοῖ δυσκόλως τὰ πέρνουσιν καὶ τὰ ἐξεργυρῶν μερικὸν μὲ ἀίχρωςκερδῆν προμήθειαν.

Τροποτοπῶς ἀναλαμβάνομεν κοινὰς ὑποχρεώσεις ἀπέναντι ἀλλήλων, ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὀπίουον ἐξερτάται τὸ μέλλον καὶ ἡ ζωὴ τῆς «Εἰκονογραφημένης». Διότι βέβαια, ἂν εἰς τὴν κεντημένην φοράν τῆς δὲν ἀνταποκρίνεται καὶ ἡ ὀλίγη τροφοδότησις τῆς, προφανές εἶναι ὅτι κατ' ἀνάγκην θὰ ἐπανεβῶμεν εἰς τὸ πρῶτον καθεστῶς, δηλαδὴ εἰς τὸ μνησίον. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ κ. κ. συνδρομητὰ καὶ ἐκείνοι ποῦ ἀπ' ἀρχῆς ὑποστηρίζουσιν τὸ περιοδικόν μᾶς καὶ ἐκείνοι ποῦ τώρα ἐνεργάζονται, ἐκτιμῶντες τὴν ἐργασίαν μᾶς καὶ τὴν ἀπόφασιν μᾶς, ἥτις δὲν ἔχει κανένα ἄλλον λόγον παρὰ τὸ νὰ δεῖξωμεν ὅτι καὶ ἡμεῖς συνασθανόμεθα καὶ ἀντικαθευόμεθα τὴν στοργὴν ποῦ δεικνύουσιν πρὸς τὸ ἔργον μᾶς καὶ μετ' ἐκείνους πρὸς τὸν ἄριστον ἢν φανῶμεν ἀντάξει τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν, εἴμεθα βέβαιοι, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι θὰ σπεύσωμεν νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν «Εἰκονογραφημένην» ἵνα ταχέως τὴν ἴδωμεν ἐκτεθειμένην καὶ κατὰ δεκαήμερον μετὰ τὴν αὐτὴν συνδρομὴν πάντοτε. Ἀπὸ τοῦς συνδρομητὰς τῆς ἔξαρτάται καὶ αὐτὸ.

ΤΟ ΔΙΔΕΙΟΝ ΛΟΤΤΝΕΡ

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰουλίου τὸ ὄψιστον «Λόττνερ» μᾶς ἐβῶκε πάλιν μίαν ἀπὸ τὰς μοναδικὰς ἀπολαύσεως.

Ο ΔΙΔΙΚΟΣ ΤΟΜΙΟΣ ΤΟΥ ΔΙΔΕΙΟΥ ΛΟΤΤΝΕΡ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΚΤΕΛΕΙ ΤΑ ΘΑΥΜΑΖΟΜΕΝΑ ΟΡΑΤΟΡΙΑ

Ἴδατε τὴν χορφήν του, ἢ ὅπου ἀπαρτίζεται ἀπὸ νεάνιδας καὶ νέους καλῶν οἰκογενειῶν. Τὸ ὄψιστον Λόττνερ πρόκειται ὑπόδειγμα ἐργασίας. Μία ἐμπνευσμένη καλλιτέχνης τὸ θεμελίωσε καὶ τὸ ἔσπασε καὶ τὸ συντήρησε εἰς οἷς μετὰ πῶσας θυσίας, μετὰ πῶσους κόπους, χωρὶς καμμίαν προστασίαν, καμμίαν ἀντιλήψιν, μετὰ μόνην τὴν χαλυδωνὴν θέλησιν τῆς καὶ τὴν ἀτέρμονα, ἰώθεον ἀληθῶς, ὑπομονὴν τῆς.

ΕΣΠΕΡΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΤΟΥΜ

Εἰς τὸ Καρτούμ τοῦ Σουδάν, εἰς τὸ βάθος τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου διὰ τὴν φθίσιν κανεῖς ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν χρειάζεται δύο ἡμέρας ἀνηφορικῆς τῶν 80 χιλιομέτρων καθ' ὅραν καὶ 6 ἡμερῶν ποταμοπολοῦσιν καὶ καρηλοδρομίαν, ὑπάρχει ἑλληνικὴ παροικία ἀκμάζουσα ἀρετὰ, ἀριθμῶσα δὲ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς παρὰγοντας οἱ οἱ Λοῖζοι, οἱ ἀδελφοὶ Γρίβα, οἱ ἀδελφοὶ Κυριακῆ, οἱ ἀδελφοὶ Γαλιανίδου, ὁ Ἡρ. Καβαδίας, ὁ Ι. Πρόκος, ὁ Ν. Ματαξᾶς, ὁ Παν. Φωτεινάκος, ὁ Σαν. Γερμανός κ.λ.

Πρὸ τίνος ἐπιμελείας ἐπιτροπῆς ἐξ ἑλληνίδων καὶ ἑλλήνων ὀργάνωσιν ὀρασιότατην ἐσπερίδα πρὸς ὄψελος τῶν ἐκείσε εὐαγῶν Ἰβρυμάτων. Τὸ πρόγραμμά τῆς ἀπληρῆσται ἀπὸ μουσικῆς συνθέσεως, συνοδείας κλειδοκμημάτων καὶ τετραχορδῶν, κατὰ τὰ διαλείμματα δὲ ὁ κινηματογράφος τοῦ κ. Κ. Λοῖζου ἐπρόβαλε θαυμασιὰς ε

τελείαν εκτύπωσίν του και τό κομψότατον χρυσό-δεμά του και αυτό τό 'Άλμανά του 'Ασσέτ' όχριζι.
 Ακούσατε τί περιέχει και κάμτετε έραξιν. 'Εν πρώ-
 ταις άλλην Παλαιοντολογίαν με εικόνας του 'Ιχθυο-
 σαύρου, Πλησιοσαύρου, Μαμουθ κ.λ. Αι μεγαλύτεραι
 έκκλησίαι του κόσμου με εικόνας. 'Η Παναγία των
 Παρισίων, ή Μητρόπολις του Μιλάνου, ό 'Αγ. Πέτρος,
 ή 'Αγία Σοφία κ.λ. 'Επειτα ό Σταυρός πρό 400 χρό-
 νων με εικόνας από άνασκαφάς. 'Ολοι αι Βουλαι
 κατόπιν από την 'Αγγλικήν έως της 'Ιαπωνικής
 και της Ούγγρικης όπου πέφτει έξόλο τακτικά. 'Ολοι
 οι εδεργάται του 'Εθνους παρελαύνουν έπίσης με τά
 κονδύλια του και τά έργα του έκαστος. Τά θαλάσ-
 σια τέρατα, ένα καταπόδι 1560 όκάθων βάρους και ό
 πελώριος θαλάσσιος όφις. 'Ο Καλλιγούλας θά παρε-
 λάσθ ήσάυτως εις τό άρθρον ελοζώντανος και τό
 ειδύλλιον του λέοντος της 'Ησπίρου 'Αλλή Πασσά με
 την Βασιλικήν και τό άνατριχιαστικόν πνίξιμον της
 Κυρά-Φρούνης. 'Αλλα δέν σας λέγομεν. 'Ετοιμασθήτε
 μόνον, όστί πέρσει πολλοί την έπαθαν και δέν ερύτ-
 καν νά αγοράσουν μολοντί είχαμεν τραθήξει πολύ
 περισσότερα από πρόπερσι. Και έφέτος έτραθήξαμεν
 περισσότερα από πέρσει άλλα... όποιος πρωτοπάρη.

ΔΗΜ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΣ

ΟΦΘΑΛΜΟΝ ΑΝΤΙ ΟΦΘΑΛΜΟΥ

Και έφέτος μάς εζάλισαν οι φίλοι μας Νεότουρ-
 κοι με την μέθοδον του μπουκοτάξ που από πέρσει
 μόλις έφευρον. Είναι περίεργον διατί τόσον καιρόν πολιτευόμεθα με τό
 Εδαγγέλιον, όπερ συνιστά, όταν μάς ραπίζουν, νά στρέψωμεν και την άλλην
 παρειάν και όχι με τον Μωσαϊκόν νόμον, όστις συμβουλεύει οφθαλμόν
 άντι οφθαλμού και όδόντα άντι όδόντος.

Θά νομίσατε ότι συμβουλευόμεν πόλεμον. Διόλου. 'Εχομεν ένα μέσον, τό
 όποιον δέν άντιλαμβάνομεθα, όπως τό βόδι τό όποιον, λόγω της μεγεθυ-
 ντικής ιδιότητος του φακού των οφθαλμών του, βλέπει τεραστίως μεγάλη
 όλα τά αντικείμενα, και τά ζώα, εις τρόπον όποτε με όλην την φοβεράν
 δύναμίν του σπανίως έπιτίθεται έκ φόδου.

Τό μέσον είναι άπλόυστατον. Ποία δύναμις ένισχύει αυτούς τους λωπο-
 δύτας μπουκοταξήδες; 'Η Γαλλία; 'Ολοι οι 'Ελληνες της όθωμανικής
 Αύτοκρατορίας και οι της έλευθέρου Βασιλείου και οι παντού άλλοι σκορ-
 πισμένοι όμογενείς νά κηρύσσουν φανατικόν μπουκοτάξ κατά των Γαλλι-
 κών προϊόντων. Με τά σημερινά μέσα της συγκοινωνίας, με τάς εφημερί-
 δας, τον τηλεγράφων κ.λ. εις διάστημα είκοσι ήμερών, όλοι οι 'Ελληνες θά
 δύνασταν νά άποκλείσουν τά προϊόντα της εχθρικής διακειμένης πρός
 ήμάς δυνάμεως.

Τό παράδειγμα έδωκεν ό γνωστός κουρεύς κ. Δ. Βελισσάριος, όστις άπε-
 δίωξε τον Γάλλον παραγγελιοδόχον του, μεταδάντα όπως ζητήσθ τάς νέας
 παραγγελίας του, προδός εις παραγγελίας Ιταλικών προϊόντων. Είχε μάλι-
 στα την έλληνοπρεπή και άνδρικήν έμπνευσιν νά ειπή εις τον Γάλλον
 παραγγελιοδόχον του καθαρά και έξάστερα, ότι παύει νά φωνίζη γαλλικά
 προϊόντα, όστί ή κυβέρνησις της πατρίδος του, εις όλα τά ζητήματά
 μας έφάνη εχθρικότατα διατεθειμένη, ύποστηρίζουσα τους χαμάληδες
 μπουκοταξήδες. Τό φαντάζεσθε τί ήμπορεί νά γίνη άν γενικευθή και άν
 εδρεθών μερικοί πατριώται άν τον Βελισσάριον που ήσθάνθη μέσα εις την
 ψυχήν του τό κέντημα του Γαλλικού βέλους; 'Αλλά χρειάζεται θέλησις,
 πρό παντός φανατισμός, τον όποιον δέν βλέπομεν δυστυχώς.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑΙ

'Επιληροφρηθήμεν ότι ύπάρχουν παράπονα έκ μέρους συνδρομητών μας
 της Νοτίου Ρωσσίας και ίδια της Σεβαστουπόλεως διά την άνωμαλον και
 πλημμελή άποστολήν του φύλλου.

Διορθώνομεν την έκφρασιν. 'Οχι διά την πλημμελή άποστολήν, άλλα διά
 την άνωμαλον διανομήν. Τόσην προσοχήν καταβάλλομεν και τόσα έξοδα
 ήφιστάμεθα διά την άποστολήν, ως δύνανται νά άνομολογήσουν όμάδες
 συνδρομητών μας, λαμβάνουσαι έν φακέλλω επί συστάσει τά τεύχη των,
 όποτε δέν δεχόμεθα βαρύνον ήμάς ούδέν παράπονον. 'Εχομεν τόσην πεποι-
 θησιν εις την ύπηρεσίαν μας, ήν έποπτεύει ό 'Ιθιος ό Διευθυντής μας, παρι-
 σταμένος άκόμη και εις τό ταχυδρομείον 'Αθηνών κατά την σφράγισιν των
 τευχών, όποτε άν συνδρομητής μας, και έν Αιγύπτω άκόμη, όπου είναι ιδιό-
 της ή τάξις των ταχυδρομείων, δέν λάβη τό τεύχος του, νά είπωμεν μετά
 θάρρους ότι εδύνηται τό τα-
 χυδρομείον του τόπου.

Πρέπει νά πεισθούν οι γρι-
 νιάζοντες και μεμφισιορούν-
 τες κατά παντός ρωμαϊκού
 ότι ή «Εικονογραφημένη» δέν
 είναι ρωμαϊκή επιχείρησις,
 είναι έλληνική, δηλ. όχι επι-
 πολαία, άλλα θετική, όχι κα-
 ταικοκλήφτικη άλλα σοβαρά.

Ούχ ήττον και αυτό ήθε-
 λήσαμεν νά τό διορθώσωμεν
 και άπετάθημεν, όπου παρε-
 τηρείτο άνωμαλία, εις φίλους
 της «Εικονογραφημένης» —
 άλλοι μάλιστα προσφέρθη-
 σαν μόνον των — και έδέχθη-
 σαν νά στέλλωμεν επ' όνόματί
 των έν φακέλλω έκ χαρτο-
 νίου, επί συστάσει, όλων των
 έν τή τόπω των τά τεύχη και
 νά τά διανέμουν δι' ένός μικροδ

υπαλλήλου των. Φθάνουν όστω τά τεύχη εις τον πρός
 όν όρον άσφαλώς και άνέπαφα. Δυνάμεθα νά αναφέ-
 ρωμεν τον έν Μαλορρωσσίακην κ. Ι. 'Ασημάκην, τον
 έν Δαρεσσαλήμ της Ν. 'Αφρικής κ. 'Αθ. Κροδσον,
 τον έν 'Αδδής 'Αμπέμπα της 'Αβυσσινίας κ. Κ. Καρα-
 κατσάνην, τους έν Σάνθη συμπαθείς φίλους μας
 κ. κ. Ζήσση Ν. Λαλαζήσον και Γεώρ. Λαλαζήσον,
 τον έν Αράμα κ. Μιχ. Φέσσαν, τον έν Δοξάτω κ. 'Αθ.
 Παπαλούδη, Ιατρόν, τον έν Λάδο του Κογκό-Σουδάν
 κ. Παρίσην κ.λ. Είμεθα διατεθειμένοι νά κάμωμεν
 τό αυτό διά τά σημεία έκείνα της Ρωσσίας, όπου
 παρατηρείται άνωμαλία, ως έν Σεβαστουπόλει, άρ-
 κεί νά εδρεθί εις έκ των συνδρομητών μας, έξ έκά-
 στου μέρους όπου ύπάρχουν πλείονες των τριών
 συνδρομητών, όστις νά αναθήσει εις κάποιον της
 έμπιστοσύνης του με σχετικήν άμοιβήν εις βάρος
 μας, διά νά έναργή την διανομήν, υπό την έποπτείαν
 του όμως πάντοτε. Τά σημεία της Ρωσσίας όπου
 έχομεν πλείονας των τριών συνδρομητών είναι τό
 Ταϊγάνιον, ή 'Ανάπα, τό Ούστ Λαμπά, τό Σουκούμ,
 τό Νοδορρωσσίκον, ή 'Οδησσός, τό Ροστόφ, ή Κριμ-
 σκαγια - Στανισά, τό Βατούμ, τό Αικατερινονάτ,
 τό Πότι, τό Μαϊκόπ, ή Γιάλτα και ή Σεβαστουπόλις.
 'Αναμένομεν λοιπόν νά μάς γράψουν οι αγαπόντες
 και εκτιμώντες τό έργον μας, νά είναι δε βέβαιον
 ότι και ήμών και των άλλων έν τή τόπω των θά
 έλεύσουν την εύγνωμοσύνην. 'Επ' εύκαιρία παρακα-
 λώμεν όλους έκείνους — πάντοτε έκ των έν Ρωσσία
 συνδρομητών μας — ότινες θεορουν επάναγκες νά τοίς στέλλεται τό φύλλον
 υπό ρωσσικήν ταινίαν, όπως εύαρστηθώσι νά μάς άποστείλωσι σαφή και
 καθαρώς γραμμένην ρωσσικήν την διεύθυνσιν των. Ένα κάμωμεν ταινίας.

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΑΗΨΙΣ!

'Ο κ. Ι. Δραγάτης, ό Διευθυντής του όμωνύμου Λυκείου της Πρωτεύου-
 σης έσπευσε νά εύχαριστήση τον Διευθυντήν της «Εικονογραφημένης»
 δι' όσα έγγραφεν αυτή εις τό προηγούμενον τεύχος έν σχέσει με τό ίδρυμά
 του και την δράσιν του. Είμεθα ήναγκασμένοι την έλως ιδιαιτικής φύσεως
 έπιστολήν ταύτην νά δημοσιεύσωμεν διά νά ίδουμ πώς άντιλαμβάνεται
 αυτός ό άνθρωπος την άποστολήν του.

Φίλιτατέ μου,
 Σ'εχαριστώ από καρδίας διά τά τόσα καλά, τά όποία έγγραφες τον παρελθόντα
 μήνα εις την «Εικονογραφημένην» διά τό έργον του «Δραγατσίου». Τό έργον του
 ίδρυμάτος μου, μεταφερόμενον εις την πρωτεύουσαν του 'Ελληνισμού, ένα έχει
 σκοπόν: Τόν έν μέφω της πάλης των συστημάτων της εκπαίδευσεως και της παν-
 τοίας αναπτυσσομένης ζυμώσεως ενθρονισμόν του μέλλοντος νά κατανοηθή
 πάντων άνθρωπιστικόν της διδασκαλίας τέχον. Ίδου ή σημαία, ύψ' ήν έτά-
 χην από μακρού, ίδου τό έν και μοναδικον όθηρον του προογμμάτος μου, άντί
 πάσης άλλης μακρολογίας και κενών ύποσχέσεων. Τούτου κατ' έξοχήν έχομεν σύμ-
 φων άναγνήν, τόστω επιδύκων έν ευρύτρω κύκλω και τη προσηύχτη περιουτή κίνο-
 πλον μεταβιβάζω την έγγραφίαν μου εις 'Αθήνας, πόθων νά μεταγίγνησθ ότι είδά-
 χην από της πέρας τοσούτων έτών άπανταζόθεν εις τον κύκλον των μοθητών
 μου, νά τοίς προαγάω, νά τοίς ύψώσω έκεί όπου χρειάζεται σύμμερον, νά φέρω
 αυτό τόστω επανάστασιν εις την ιδιαιτικήν εκπαίδευσιν καθ' όλου.
 'Επί τούτου εύχαριστώ σοι, φίλιτατε, επί τη ένισχύσει εις τόσον ύψηλον, άλλα
 και τόσον βαρύν έργον, της αληθοϋς, της ειλικρινούς, της άνθρωπιστικής, της έλλη-
 νοκρατους μορφώσεως, διατελώ
 Ηρόδοτος
 ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΗΣ

Η ΚΑ ΣΤΙΝΗ

'Η γνωστή κομώτρια ή μυροπόλις της όδου 'Ερμού, ή εις αληθή έπιστή-
 μην προαγαούσα την τέχνην της κομώσεως και κατέχουσα όλα τά μυστικά
 της γυναικείας καλλονής κυρία Κλάρα Στινή άνεχώρησε μετά της δεσποι-
 νίδος θυγατρός της Κούλας 'Αθ. Στινή εις Εδρώπην. Θά επισκεφθή όλα τά
 μυρεφεία, όλα τά εργοστάσια των προϊόντων του είδους της, άκόμη και
 έπιστήμονας δερματολόγους θά επισκεφθή, έξοχότητος της 'Εσπερίας και
 θά τοίς συμβουλευθή και θά ζητήσθ και συνταγάς και θά έβλη έφωδια-
 σμένη με τά τελευταία πλέον δεδομένα της Κομμωτικής και Μυροποιίας και
 της 'Επιστήμης διά την υγιεινήν του προσώπου και του σώματος έν γένει.
 Ποίος θά άμφισβητήσθ τότε ότι τό καταστήμα της δέν θά είναι ή 'Ακαδη-
 μία της Γυναικείας Καλλονής;

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

'Ελάδομεν και ήμεις τά δεκαπέντε βιβλία των μεταμορφώσεων του
 'Οιδίτιου έν μεταφράσει, ήν έφιλοπόνθησεν ό έν 'Αλεξανδρεία και τον Λόγιον
 και τον Κερδών 'Ερμήν ύπηρετών κ. 'Αλέξ. Κάσδαγλης, ό γνωστός φιλό-
 λογος και άρχαιος άνώτερος
 υπάλληλος του Οίκου Λαμ-
 πέρ Ράλλη. 'Ός εκδόσεις είναι
 τη αληθεία άψογος ό περι-
 λαμβάνων ταύτα τόμος. Με
 εκλεκτόν χάρτην, με έπιμελή
 εκτύπωσιν, με μίαν ώραίαν
 αφιέρωσιν του ποιήματος εις
 τον Βασιλέα και με μεθοδικήν
 κατάταξιν της βίβλης, προδί-
 δουσιν έμπειρότατον εις τά
 συγγραφικά και εκδοτικά.
 'Εκάστου βιβλίου προτάσσε-
 ται περιλήψις πεζή, του συνό-
 λου δε προλεγόμενα μετά
 βιογραφικών σημειώσεων του
 'Οιδίτιου και ανάλυσεως συνο-
 πτικής του έργου του. Δέν
 ύστερεί έννοείται και ή μετά-
 φρασις εις στίχους δεκαπεν-
 τασυλλάβους και εις γλώσσαν
 τελείως καθαράν.

ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ (Εις του Ζαχαράτου-Όμονοίας)

1. — Ο ΔΟΜΙΝΟΠΑΙΚΤΗΣ (διακόπτον). Μάλιστα, κύριε, είμαι κερηγυμένος ύπέρ του πολέμου! 'Ο
 πόλεμος είναι κάτι τι θεϊον, εγενές. Μόνον με άρθρον αίματοχυσίαν ζωογονείται τό αίμα ένός λαού.
 Τό δένδρον της 'Ελευθερίας θέλει αίμα! Και τά φύματα; θά μου είπετε. 'Αλλ' άλλοιμονον εις τους λαούς
 οι όποιοι σκέπτονται τά θύματα. 'Εδνη τά όποια δέν πολεμούν είναι καταδικασμένα νά άποθάνουν!
 2. — Ο ΓΕΡΟ-ΔΟΧΑΓΟΣ (Πρός τό Διακόπον). Δέ μου λές οέ παρακαλώ, αυτός είναι ό εθνικός μας
 ποιητής, ό... — ΤΟ ΓΚΑΡΕΟΝΙ (διακόπτον). 'Οχι καπετάνιε μου. Αυτός είναι όρθοπεδικός και
 φτεάνει ψεύτικα ποδάρι, χέρια...

